

211
12948

7. 1/2 50

Ст 52, 14

БЯСНЕНИКЪ

ПРИЕМА И НАРЕДИЛЪ

ИВАНЪ Р. ОДЯВЧИКОВ

12948

БЪЛГАРСКИ 1862.

G 52 p 4

C-52, 14^a

БАСНЕННИКЪ.

ЕЗОПОВИ БАСНИ

XIII 7/250

ПРЕВЕЛЪ И НАРЕДИЛЪ

С 52,14

ПЕТКО Р. СЛАВЕНКОВЪ.

12943

БЪКРЕЩЪ.

Въ книгопечатната у сватаа Митрополіа.

1852.

Родолюбивый Господине
МИРНЧО ПЕТРОВЪ

(Въ Плевенъ).

Като имахъ честь да сдѣлавамъ много
пяти ваши-тъ разговоры и намѣренія за о-
бразованіе-то на нашій родъ. Родъ са въ
мене мысль, и търсахъ средство, като сынъ
на Злочеста-та Българія, да ви покажъ, за
това благоразуміе-то си, и да окажи на
свѣта допросклонно-то ви сѣрдце, и голѣмжъ
тъ ви ревность за Българско-то просвѣщеніе.

Испълни са жалба-та ми.

Примнете, дръже, славыи ми трѣбницъ,
като малжкъ знакъ на благочувствіе-то ми,
и бъдете достойни за всегда да възпріемба-
те уваженіе и похвалъ отъ цѣлый Българскій
народъ.

Вашъ пократимъ
ОЛЯВВИКОВЪ.

ВЗОПЪ.

Той е била около шестътоинъ години
преди Христа, въ време-то на Вира и Врежа.
Родомъ Фригіанинъ, изъ Азіи-ж; званіемъ
свѣга, за кого-то са приказватъ и много
лжи междъ които за обража и грохота-та:
прочъ са отъ разнопосокно-то си нравствен-
но ученіе; что-то подъ касны-тъ доказва
нравствени и политически побуженія. Я той
способъ е най дѣйствителенъ. Оички-тъ кас-
ни не сж въопови но, за что-то той измыс-
лялъ най напредъ и списалъ нѣкои и дръги
носатъ на името мѣ надписа.

ВЗОПОВИ БАСНИ.

ОРЕЛЪ И ЛИСИЦА.

Орелъ и лисица станали приятели, и са сдѣмали да са заселатъ близо единъ до другъ, че отъ набыкновеніе-да са сдѣвѣдѣ-ж-тъ въ пріателство-то си и тѣй орелъ-тъ си направилъ гнѣздо на високо дърво, а лисица-та тамо окаяхомъ въ храсталака са сѣенила. Нѣкога си излѣзла лисица-та на патъ, а орелъ-тъ като немощилъ да си намѣри другъ хранъ, слѣтѣлъ въ храсталака, грабналъ щипота-та и, и ги излъ съ пилета-та си. Като са забърнала лисица-та, и видѣла станало-то, не са наскървила толко за смъртъ-тъ на чедѣ-та си, колко-то за това что не можаше да мѣ отмѣсти; хаче-то като бѣше четвъро ножно,

нѣмощаше да стигне хвѣркоуато животно. За
това като сѣ възпрѣла отдалечъ, това что
е лесно на славы-тѣ, кѣнеше изедника си.
Не слѣдѣ много време, и ꙗкоу-си на поле-то
жертвѣвали, орѣлѣ-тѣ сѣ спѣсиналѣ, и грак-
налѣ едина часть отъ жертвѣ-тѣ сѣ распа-
ленны възгласи, и и-ж занесе на гиѣздо-то
си. Слѣчило сѣ да дѣхне силны вѣтрѣ и
да сѣ запааи гиѣздо-то мѣ, орѣнца-та
като че были еще безъ крылаи, опърнали сѣ
и пѣнали на зѣми-ж-тѣ. Я лисица-та сѣ
завтекла и ги изала предъ очѣ-тѣ на Орѣла.

Кон-то прѣстѣпватъ прѣмѣтелство-то, ако
и да изкѣнѣжѣтѣ отъ наказаніе-то на оне-
правданны-тѣ заради славость-тѣ имѣ, то
отъ коѣ-то правосѣдіе не щѣтѣ да изкѣнѣ-
нѣ-тѣ.

ОРѢЛЪ И ЖѢКЪ. (кажѣнакѣ, рогѣо).

Занѣ гонимѣ отъ орѣлѣ подкѣнѣжалѣ
къмѣ жилище-то на жѣка, и мѣ сѣ молилѣ

да го избеаи. Жѣкѣ-тѣ молилѣ орѣла да не
погѣба молебника мѣ, и го заклевалѣ въ
велиаго Діа, за да не прѣзира малѣнкость-
тѣ мѣ. Я той гиѣвно бѣжѣналѣ жѣка сѣ
крыло, дрѣпналѣ хвѣца и го изѣлѣ. Жѣкѣ-
тѣ подирѣлѣ Орѣла, за да сѣ наѣчи гдѣ е
гиѣздо-то мѣ; и като го немало, стѣрко-
лилѣ аѣца-та мѣ и ги сѣѣпилѣ. Орѣлѣ-тѣ
бѣжѣ да знае кой мѣ направи това, втори
пѣтъ измѣтилѣ на повѣкоко мѣсто, но и
тѣкѣ жѣкѣ-тѣ сѣщо-то мѣ направи. То-
гази той смааѣ какѣво да прави, възлѣ-
залѣ при Діа, (что-то сѣ казѣва че е негово
птиче) и третій пѣтъ въ полѣ-тѣ мѣ сѣ-
сѣлѣ аѣца-тѣси, прѣдалѣ ги немѣ и го мо-
лилѣ да ги пази. Я жѣкѣ-тѣ направилѣ
топче отъ калѣ, и като възлѣзалѣ мѣтижалѣ
го въ пахѣ-тѣ на Діа. Зѣвѣсѣ сѣ стрѣс-
налѣ, скочилѣ да стрѣси калѣ-тѣ, но като
забравилѣ аѣца-та стрѣсилѣ и тѣхѣ и ги
стрѣшилѣ. И като разѣралѣ че Жѣкѣ-тѣ на-

правилъ това, за да си отмъсти на Орела; что-то не само что презрѣлъ него, но и са-маго Дѣа обекчестилъ; за това и беадилъ на Орела когато дошелъ, че е жѣкъ-тъ что-мѣ прави тѣхъ пакостъ, и си има правдѣ-тъ да го наскѣреба. Но като не цѣлъ да и-стреси рода на орлы-тѣ, придѣмвала ги да са примири-жтъ. Жѣкъ-тъ са наклонилъ на това а Дѣа премѣстилъ мѣтаніе-то на орлы-тѣ да бѣде въ дѣрѣго време, догдѣ-то не не сѣ са поавили жѣцы-тѣ.

Не трѣбва да презирамы никого, и да не казвамы че не сѣ нищо, и кога имъ на-правимъ зло, че не цѣтъ да можтъ да ни отмъсти-ж-тъ.

ЛИСИЦА И ПРЪЧЬ.

Лисица и Прѣчь като были жедни, ско-чили въ единъ плиткъ гирани. Олѣдѣ на-тѣваніе-то Прѣчтъ хѣлъ да мисли какъ цѣтъ да излѣхнѣ-тъ, дѣржай, рѣкла лисица-та,

измыслихъ единъ способъ за да излѣхнимъ и двама. Яко сѣ исправишъ ты правъ, и да ѣпришъ предны-тѣ си крака у зѣда, сѣщо така и рога-та си да наклонишъ на напредъ, цѣхъ възлѣхъ по грѣка ти, цѣхъ стѣ-пи-жъ на рога-та ти, и отъ тамо цѣхъ искокнѣхъ вънъ, тогасъ цѣхъ да извади-жъ и тебѣ. Прѣчъ-тъ на радо сѣрдце ѣ сѣ подложилъ, но та-като и скочила изъ гирани, скачаше радо-стна около ѣста-та на гирани. Прѣчъ-тъ ѣ-жъ мѣмрѣлъ зачто не си стоала на хорта-та. Я та мѣ отговорила, ако че имаше ты тол-кози ѣмъ колко-то плакна на брада-та си, не слыхаше въ гирани предъ да измыслишъ какъ цѣшъ да излѣхнѣшъ.

Ѣмний человекъ трѣбва да смисли-жъ сѣтнини-тѣ на всѣко нѣчто че тогасъ да го захваща.

ПОРЪ И ПѢТВѢЛЪ.

Поръ ѣловилъ пѣтелъ за да го излѣде,

но намыслилѣ да мѣ намѣри по напредѣ причинѣ. И най напредѣ го ѡкоравалѣ, че е до-
саденѣ на челоуѣцы-тѣ, что-то выка ноуи-ж
и не ги остава да спи-жтѣ спокойно. Я той
са оправдавалѣ, че го прави това за пол-
зѣ-тѣ имѣ, за да станватѣ рано на разо-
та-та си; порѣ-тѣ намѣри дрѣгѣ причинѣ,
че былѣ беззаконниѣ отѣ кѣмѣ природѣ-тѣ,
и не тачи ни майка ни сестрѣ. Пѣтелѣ-тѣ
отбѣрналѣ че и това за докро прави, за да
станватѣ много айца-та; най сѣтиѣ порѣ-тѣ
казалѣ: ты си былѣ изобилненѣ отѣ кѣмѣ
извиненіѣ-та че азѣ не щѣ да останѣ гла-
денѣ, и тѣй изалѣ го.

Лѣкави-тѣ кога-то щѣтѣ да правѣ-жтѣ
зло, ако че не можтѣ да намѣри-жтѣ бла-
гословнѣ причинѣ, открыто лѣкавиѣватѣ.

Пѣтѣи и вѣрицѣ.

Нѣкой си вѣдалѣ пѣтели вѣ кѣщи и при-
тѣхѣ пѣснѣлѣ и вѣрениѣ да храни. Но като

и-ж вѣали икѣлѣли тѣ, та тѣжала много,
что-то мыслѣла че като дрѣгородна стра-
далѣ отѣ пѣтѣли-тѣ. Я слѣдѣ малко като
видѣ че са вѣатѣ и держтѣ единѣ дрѣги,
сѣминало и и рекѣла; отѣ сѣга нѣтѣтакѣ не
щѣ да тѣжѣ, като глѣдамѣ че и тѣ са
вѣатѣ единѣ дрѣги.

Ѣмни-тѣ лесно прѣтѣрпѣватѣ ѡкоризны-
тѣ отѣ дрѣгы-тѣ, кога-то ги видѣ-жтѣ че
тѣ и свои-тѣ си не оставатѣ спокойни.

Коварниѣ

Ижѣ коварный отидѣ при дѣлѣинскаго
Яполонѣ, сѣ намѣреніѣ да го испѣта. И тѣй
хѣлѣ вѣ рѣжѣ едно врапчѣ, и го хавѣлѣ вѣ
скѣта си, исправи са близо до приножни-
ка, и пыталѣ бога така: О Яполонѣ, това
что дѣрѣжѣ вѣ рѣжѣ, живо нѣчто ли е или
мѣрѣтво? Я той былѣ си наѣмилѣ, ако рѣче
мѣрѣтво, да покажѣ врапчѣ-то живо, ако ли
рѣче живо, той часѣ да го ѡдѣши, и да го

покаже мрътво. Богъ-тъ като разбра-злоко-
зненно-то мѣ измисляше, рече: какво-то
щеш да го направишъ направя-го. Това е
твоя работа, или живо или мрътво да пока-
жешъ държимо-то.

Божество-то сѣ не излъгва.

Ж В Б И.

Двѣ жѣки живѣли въ единъ барж; презъ
лѣто-то като пресъхнала кара-та, оставили
и-ж и потръсали дръвж. И като видѣли е-
динъ далбокъ геранъ, една-та река: да ско-
чимъ въ този геранъ. Я дръвж-та казала:
добрѣ, но ако пресъхне и тѣка вода-та,
какъ щемъ да излезнемъ.

Не трѣква немыслинно да залабамъ
и-что.

ОТЪ ВЪЧЕЪ ХУПАНИИ.

Нѣкого си хупало едно кѣче; а той
попыталъ сѣ какво да го цѣри. Орѣшналъ

го стѣпанинъ-тъ на кѣче-то и като разбралъ
станало-то, смислялъ да сѣ възползѣва отъ
тоба, да си нахрани кѣче-то; ако щешъ, ре-
кълъ, господине; да оздравяшъ, зѣми хлѣбъ,
и изхръши кръвъ-тъ отъ ранж-тъ сѣ него,
и го дай на кѣче-то, что-та е хупала, да
го излѣди. Я хупаный смѣхушка-та по-
вторилъ; но ако направя теба да сѣ расѣде,
цѣхъ да сѣ видѣнати сички-тѣ кѣче-та да
мѣ раскѣшатъ.

Има члвѣцы кои-то сѣ чѣждж-тъ па-
гѣжъ за свое-то си докро мыслятъ.

Или

дѣкавы-тѣ и въ нѣждж да ги пыташъ
гледатъ по зло да ти направятъ.

ЗАЙЦЫ-ТѢ.

Нѣкога си зайцы-тѣ имали вой сѣ ор-
лы-тѣ, че поканили и лисицы-тѣ да имъ
помогнатъ; а тѣ отговорили: помогвахмы

ви, ако не знаахмы, кои сте, и сз кои имате кой.

Кои-то са каратъ сз по силны-тѣ, мжно помощь намѣрватъ.

ЯРЪ и ВЛЪКЪ.

Едно аре было възлѣзло на нѣкои хвѣтъ, и като видѣло отъ долъ да минѣва влѣкъ, злословило го и присмивало мѣ са. Я влѣкъ-тъ рекъла: кѣто аре! не ма злословишъ ты по мѣсто-то.

Много пѣти мѣсто-то и време-то направатъ и славы-тѣ държавинни.

ГАРВАНЪ.

Гарванъ-тъ былъ болѣнъ, и рекъла на майка си, мамо! моли са на Бога и не дѣй плака. Я та мѣ отговорила: сыно! че кой отъ Боговы-тѣ ще да ма помила? комѣ отъ жертвы-тѣ месо не си крадилъ!

Кои-то иматъ много неприѣтели въ живота си, въ нѣждѣ немогътъ да намѣратъ ни едного пріѣтеля.

ЛЪВЪ и ЖАБА.

Лѣвъ чѣлъ еднѣжъ жаба-тъ че выка много, спятивъ са къмъ гласа, мислялъ да е нѣкое голѣмо животно. Почакалъ малко, и като и-ж видѣлъ че искочи отъ кара-та престѣпилъ и и-ж смазълъ.

Не трѣбва отъ чѣваніе само да сж плашимъ.

КОКОШКА и ЛЯСТОВИЦА.

Кокошка-та намѣрила зѣмински аѣца и легнала да ги топли за да са излѣпатъ. Я ластовица-та като и-ж видѣла, рекла и: о кѣ зѣмна, зашто радишъ толко съ тѣя, кои-то като порастѣтъ, отъ тебе най напредъ шѣтъ наченѣтъ да правѣтъ зло.

Злоба-та е непрѣмѣнна, ако и да и направилъ най голѣмо добро.

ЛЮДИ И ОБВЪЗАНІА (маймѣна).

Въ единъ сборъ на безсловесны-тъ животноы играла маймѣна-та, и като имъ дошло ѹгодно, направилъ ѹ-жъ царь. Лисица-та въ завиданіе-то си като видѣла маго въ нѣкои-жъ клеткѣ (капанъ) побѣла маймѣнъ-тъ и ѹ-жъ завѣла при него, намѣрихъ, казала, това сѣкровище, и не държѣхъ да го еѣтна, что-то законъ-тъ порѣчва на царь-тъ да сѣ даде, и подканвала ѹ-жъ като царь, да задигне сѣкровище-то. Маймѣна-та безмысленно пристѣпила, и като сѣ словила въ клеткѣ-тъ, мѣмрала на лисица-та че ѹ-жъ нѣлагала. А та и рекла: о маймѣно, ты като имашъ таковы безѣмѣе какъ ти еѣдешъ царь на безсловесны-тъ?

Кои-то предприематъ нѣкои работи безмысленно, ипадатъ въ злочестіе.

ЛѢВІЯРЬ И БОЛНЫИ.

Лѣвѣарь цѣлилъ колнаго, и като ѹмрѣлъ колный; той дѣмалъ на онѣхъ кои-то сѣ намѣрвали около мѣ: този челоѣкъ ако не еѣ пилъ вино, и ако мѣ сѣ дадѣше канстирь, не ѹмирѣаше. А единъ отъ тѣхъ мѣ рекалъ: добръ, господине, това не ти прилича сега да го казвашъ, кога-то не има никакѣхъ полъжъ, но тогази да го си поѣчилъ, кога-то можаше да го ѹпотреби.

На прѣатели-тъ трѣбеа съ време да помагамы въ нѣжды-тъ имъ.

П Ъ Т Ъ И.

Два пѣтла сѣ корили, и единый поѣдѣнъ скрѣлъ сѣ, а онъи что еѣ поѣдѣлъ, подхвѣркнулъ на стрѣхъ-тъ, и пропѣлъ на високо, за да разѣржѣтъ отъ пѣсѣнь-тъ мѣ че е поѣдѣтелъ; оръхъ-тъ пригледѣлъ слѣтѣлъ и го грабѣлъ.

Безопасность-та на погѣда-та е, смѣ-
рениостъ-та на мѣдрѣваніе-то.

ГЛИСТІА И ЛИЦИЦА.

Глистіа-та что живѣе въ калѣ-тѣ излѣз-
ла по земѣ-ж-тѣ и разказвала на всички-тѣ
животны. И скѣсенъ лѣкарь сѣмъ, отъ всѣхъ
какви кылки разѣирамъ. Че какъ. рѣкла лы-
щица-та, дрѣги-тѣ да цѣришъ пакъ себе си
да оставишъ да еждешъ безъ крака.

Яко опытъ-тѣ не е лѣвѣтъ, всѣка дѣла
е праздна.

ПАВЪНЪ И ВРЯНЪ.

Хвърковати-тѣ сѣ набѣмнали да си напра-
ватъ царь, павѣнъ-тѣ удостоавалъ себе си да
го рѣкоположитъ заради хѣбостъ-тѣ мѣ. Като
го изѣрали и предпочели сички-тѣ врана-та
рекла; Но, кога-то царѣвашъ ты, ако сѣ
накани орелъ-тѣ да ны гони, какъ щешъ да
ны закранишъ?

Предни-тѣ си хора по дѣла трѣбва да
ги изѣирамы а не по хѣбостъ.

БѢДХА.

На нѣкого си на крака сѣ запила бѣл-
ха а той викалъ Крали Марка, да мѣ по-
могне за да ѣ-жъ распѣди и дѣе. И като от-
скочила та нежакавно, той въздѣжливъ и ре-
кълъ: О юначе! Кога за единъ бѣлхъ не ми
помогнѣ, какъ щешъ да ми помогнешъ сре-
щю по Голѣмы противницы.

По силны-тѣ не трѣбва да ги канимъ
за малки работы, но за потребны.

ВРЯНЪ И ЗМІИ.

Нѣкоя врана останала безъ храна, и
като видѣла единъ змѣи-жъ на единъ припекъ
да спи, вѣдѣнала сѣ и ѣ-жъ грабнала. Я та
като сѣ обарнала и ѣ-жъ дѣпала, врана-та на
дѣмираніе рекла; Злочѣста азѣ! че намѣрихъ

таквѣжи корысть, отъ кой-ж-то са и изгубе-
вамъ.

Мнозина чѣратъ живота си въ вѣдъ
за да намѣратъ сѣкровище.

ЩОРВЦЪ И МРАВІИ.

Зимно време, като неостанало жито по
поле-то, мравіи-тѣ чистали сѣкрано-то. Що-
рицъ-тъ пригладилъ дошелъ да имъ по-
проси, а тѣ го попитали; че зашто не си
сѣбра лѣтосъ? Я той рекълъ: не имахъ
време, что-то си свирихъ. Тогази Мравіи-
тѣ смѣхушка-та мѣ рекли. Но кога че лѣ-
тосъ си свирилъ, сѣга презъ зимъ-тъ пакъ
играй.

Не трѣбва да преминуваме младостъ-
тъ си въ праздни работы, за да не теглимъ
на старостъ.

КОТКА И МЫШКЪИ.

Въ една къща са забждали много

мышки, една котка разхерала това и са пре-
сѣлаа въ ней-жъ къщи, и тѣй ги ловѣла та
ги погубѣлаа. Мышки-тѣ като гледали че
са истриватъ отъ день на день, нападѣвали
са, да не сѣхвватъ вече долъ, за да са не
истрекатъ сѣвѣмъ; что-то, рекаа, котка-та
като не може да са покачи горѣ, мы щемъ
да останемъ цѣли и здрави. Котка-та ка-
то видѣла че мышки-тѣ не сѣхвватъ вече
долъ, наѣмѣла си съ хипростъ да ги до-
мами. Вскочила са на единъ колъ, заию-
мѣла и са престорила на мъртва. Една
отъ мышки-тѣ надникала, и като ѣ-жъ ви-
дѣла рекаа: О ты, и кожа-та-ти на мѣхъ
да стане, не щемъ приемиши при тѣѣ.

Омислени-тѣ челоуѣцы кога пробъ-
мѣи-ж-тъ на дръгитѣ лѣкаство-то, не са
измамватъ вече отъ лицемѣрие-то имъ.

ЛАЗТОВИЦА И ГАРВАНЪ.

Лазтовѣца и Гарванъ са припирали за

хѣдость-тѣ си. И Гарванъ-тѣ рече на ластовица-та: Какъ можешъ да сѣ припирашъ, като твоѣ-та хѣдость само пролѣтъ цвѣти, а моѣ-та и прѣхъ зимъ-тѣ сѣ продажава.

Продаженіе-то на тѣлесно-то благоуспѣхъ по добро е отъ временнъ-тѣ хѣдость.

З М І А.

Зміѣ-та отъ много челоуѣцы настѣпвана, по плакала сѣ на Діа. Я той и рече: ако бы схапала първый что тѣ настѣпи, второй не щеше дързѣхъ да направи това.

Кой-то сѣ възпротива на първи-тѣ кога-то искатъ да ги потѣпчатъ, биватъ страшни на другѣ-тѣ.

Ч О Х В Я Р И Г Я (птичѣ).

Вѣдно чѣчѣлига птичѣ сѣ словило въ примкѣ, та плакало и дѣмало: Тѣшко на

мене кѣдно и хѣлесто птичѣ! не откраднахъ отъ нѣкогоу злато, нито сребро, нито друго драгоцѣнно нѣчто, вѣдно малко хѣлѣще жито станѣ причина на смѣръ-тѣ ми.

Много пѣти нѣкои сѣ за никакѣхъ придобивкѣхъ, покрѣкватъ сѣ, и испадватъ въ голѣмѣ кѣдѣ.

К О Т К Я.

Нѣкоѣ котка баѣзла въ кобачкѣхъ работницѣхъ (дюгѣхъ) и хѣла да ближе вѣдѣхъ наклаженѣхъ пѣхъ. Като и сѣ притрѣбалѣхъ ахѣхъ-тѣ, тѣчало много крѣхъ; та сѣ бѣлаждавала, что-то мыслала чѣ изѣлихва нѣчто отъ жѣлѣхъ-то: до гѣхъ-то и сѣ притрѣхъ сичкѣхъ ахѣхъ.

Кой-то обича да сѣ кара, вѣхъ да сѣ бѣгади, сѣе сѣ поврежда.

Я Р Я Б И Н Ъ.

Нѣкой сѣ кѣпѣхъ за сѣбѣ вѣдногѣ Яра-

пина, и той сѣкаше какъ почерняване-то
мѣ произлиза отъ немарение-то на предный
мѣ господарь. За тоба той сѣ испомжчалъ
сѣ сѣкаквы воды да го измые, най сетикъ
и сѣ паккы го жбалихъ до толко что-то яра-
пини-ти сѣ поколихъ безъ да побѣлѣе.

Природно-то нѣчто сѣ не измѣнава.

ЛИСИЦА И ЛЬВЪ.

Бѣла лисица коа-то никога не бѣла
виждавала лѣвъ, слѣчно сѣ единъ да срѣ-
шнѣ, отъ най напредъ толко сѣ сплашила,
что-то безъ малко цѣла да примрѣ. Втори
пжть го срѣшнѣла, по сплашила сѣ, но не
колко-то прѣвнѣ. Третій пжть като го видѣ-
ла, докыла толко дързость, что-то го при-
брижила и сѣ сприкажвала сѣ него.

Навыкновеніе-то направва и страшни-тѣ
не до толко грозни.

МАГАРЪ И ЛИСИЦА.

Магарѣ-то обѣкло лѣвскъ кожъ, и хо-
дало да плаше дрѣги-тѣ животни. Видѣло
лисица-та че сѣ опытало да сплаши и не-ж,
а она като го бѣла чѣла по напредъ да рече,
кажала мѣ: оплашваше и мене, ако не бѣхте
чѣла като речеше.

Кон-то минѣхъ себе си че сѣ нѣчто,
споредъ безъмие-то си, азыкѣ-ти имѣ ги
издава.

РАКЪ И ЛИСИЦА.

Ракѣ-ти исплазхалъ отъ море-то и пасалъ
на оѣкое мѣсто. Бѣдѣ гладѣхъ лисица като
го видѣла, пристѣпила и го спловила. Той
като видѣхъ че ще да го изаде, рѣкхъ: по
правда страдамъ това! что-то, като съмъ
морско животно, поискахъ да станѣ отъ о-
нѣхън что живѣ-ж-ти на сѣхо.

Кон-то оставатъ снова что имѣ приаѣга.

и са залаватъ въ работы за кои-то не иматъ дарехъ, така бѣдствѣватъ.

ЛИСИЦА И ВЪПРЪ.

Лисица-та видѣла една дивъ свини-ж че си точи зжевы-тѣ и и-ж попытала; зашто си остришъ зжевы-тѣ сега като не имашъ никакъ нѣждъ. Я той отговорилъ: не прави-ж това бехъ ъмъ, что-то кога ми дойде нѣждъ не щъ да имамъ время тогази да ги точъ; за това трѣбва тѣ да бѣждъ готови.

Трѣбва да са приготвѣмы предъ догдѣ не сме испаднѣли въ опасность.

ДИВО МЯГЯРЪ.

Диво-то магаре, видѣло едно питомно магаре на припекъ, дошло при него, и наче-нало да го бѣлажава зо нарастваніе-то на тѣло-то мѣ, и за придобываніе-то на храна-та. На сѣтиѣ като го видѣло натоварено, и магаришаръ-тъ да върви слѣдъ него, и да го

налага съ толгъ-тъ, рекло: е, пріателю! тѣкъ не щъ та бѣлажава бѣке, что-то гледамъ че добродѣстие-то ти не е за добро.

Докъкъ съ мъжи и тѣла не е за забивданіе.

МЯГЯРЪ И ВРАНА.

Нѣкое ранено по гърка магаре пасало на една либадж; една врана кацнала на гърка мѣ та, калвала и разчовръквала ранъ-тъ мѣ, магаре-то отъ болѣсть ривало, и скачало, стѣпанинъ-тъ отъ страна гледалъ това и са смѣкалъ, а нѣкой вѣкъ цю са намѣрилъ такъ блъзо та видѣлъ това, рекълъ: злочесты мы! само да са живимъ предъ магаре-то и са вѣдѣватъ да ны гонѣтъ, а на врана-та са и подсмиватъ.

Злотворцы-тѣ са познаватъ цюмъ са по-вѣ-жтъ.

ВРЖТЪ (слѣпа мышка).

Вржтъ-тъ е слѣпо животно; той рекълъ

Единъ на майкъ си: мале, черница види-ж. Отиѣ пакъ, рече: диванъ окончавамъ. И третій пътъ продълма: чѣвамъ да драмъ коли мѣдънъ сѣдъ. Я майка-мѣ, отговорила: Овнко! какво-то разкирамъ, не само че невидишъ, но и не чѣвашъ и не сѣдъшъ (окончавашъ).

Кои-то отъ гордость са показватъ въ кои-то не разкиратъ не ги вѣрватъ и за кои-то продълмватъ.

ДЖЕХЪ И ТРЪСТЪ

Разговарали са джехъ-ти и тръстъ-та. Джехъ-ти са гордилъ заради корехъ-ти си съ вѣтрѣ-тѣ; а скоравалъ тръстъ-та заради слакостъ-та и че са покланала до земѣ-жъ-ти на всеки вѣтрѣ. Въ това време дѣхналъ много силни вѣтрѣ. И джехъ-ти като стоялъ на сришамѣ прекналъ са отъ корна и падналъ долѣ, а замолваина-та и при вѣданна-та тръстѣ останала.

Кой-то гледа време-то и са слаба, лесно приминѣва.

КРАДЦЫ.

Крадцы вѣхли за окръ въ единъ къщъ, гдѣ-то не намѣрили нищо отсѣкъ единъ пѣтелъ кого-то славилъ, и като цѣли да го заколи-тѣ, той имъ са молилъ и дѣмалъ: да го нехатриватъ что-то е потребенъ на челоуѣцы-тѣ да ги вѣди ношѣ-жъ на работа-та имъ. Я тѣ отговорили: че мы за това щемъ да та заколимъ, что-то като разсѣдашъ тѣхъ, не оставаши насъ да крадимъ.

Кои-то е полезно на добры-тѣ, то е вредително на злоуторцы-тѣ.

ПАЛЪЗНАЦЫ.

Вдно ораческо дѣте пекло палъзцы (мелчовы, рожкови, охлеви) и като ги чѣвало да цѣркатъ, рекло, о немыслени жиботни. Какъ

во е това отъ васъ? кога-то кжѣла-та ви горѣхътъ вы пѣете.

Всако нѣчто что са върши безъ време скорително е.

ВЛѢКЪ И МАГАРѢ.

Влѣкъ-тъ нѣбаднахъ гвождѣи отъ крака на едно магарѣ что го кодѣлахъ, и за това поискахъ заплатъ. ато го сръгало. Това ми са и стонъ, рекахъ, влѣкъ-тъ, что-то не прави-жъ какво-то си азъ знаи-жъ но отидохъ да правѣ-жъ докро.

Вънѣги и всакомѣ не изнаса докро.

О В И Р Ъ Ц Ъ.

Военный свирецъ что свирѣлахъ въ боѣ-екъ-тъ като го ѣловили непрѣатели-тѣ имъ: не мѣ юбивайте, о человѣци! безъ нищо и напраздно; что-то никого отъ васъ не съмѣ ѣвилъ; и отсвѣкихъ тѣзи мѣдѣи свирѣкъ, ничто дрѣго не носи-жъ. Я тѣ мѣ рекахъ: жи това

и повече трѣбва да та укѣмѣ, что-то ты като не можешъ да са вишъ, всици-тѣ дрѣги на кой раздѣгвашъ.

Повече сѣ повинни онѣзи кои-то подвѣгатъ дрѣги-тѣ да прави-хъ зло.

МАГАРѢ И ЖЯБЯ.

Магарѣ сѣ дрѣва натоварено, минѣвало презъ единъ каръ; подхлѣзнало са и паднало, и като неможало да стане пѣшкало и са окайвало. Я жѣи-тѣ дѣто са намѣрвали въ каръ-тъ, като гочѣли да пѣшка, о ты! рекахъ, но какво щеше да правишъ, ако че са забѣваше тѣка толко време, колко-то ты! когато предъ малко време падна, че толко са окайвашъ.

Мързѣливый мѣжъ, и най малкѣи трѣдѣ мѣ дотѣгва, безъ да гледа че мнозина, лесно, по много прѣтѣрпѣхътъ.

ЛИСИЦА И ШИПКА.

Вдна лисица възлизала отъ единъ тра-

пъ, и като са подхлъзнала, не щѣла да падне, уловила са у шипкж-тж за помощъ; но защото-то са навили тръни-тѣ въ крака-та и, и и-ж заколѣло, рекла и. Тяко ми! азъ ужъ като припомощникъ прибѣгнхъ къмъ тебъ, а ты ми на прави по-зло. Твоа е пс-грѣшката, отговорила шипка-та, като си са наѣмила у менъ да са уловишъ кога-то азъ съмъ наѣчена дръвн-тѣ да улавямъ.

Безъмни сж тѣа что притичатъ за помощъ при такви на кон-то е вродено да правятъ зло.

Ж А Б И.

Двѣ жакн живѣли на близо една до дръга. Една-та въ единъ гажбокъ виръ, а дръга-та въ единъ карчинкж до пята. И онаа что была въ карчинкж-тж камила дръга-та отъ вира да са присели при нея като на по безопасно мѣсто. Она и-а непослѣвала; и дѣмала че не може да са отѣли отъ това

мѣсто гдѣ-то навъкнала. Въ сжщо-то време са слѣчило да минятъ кола на пята презъ карчинкж-тж и смазали жакж-тж что живѣла въ ней.

Окоро постигва несмыслени-тѣ погикель-тж отъ неразуміе-то имъ.

ГРАДИНАРЬ И КЪЧЕ.

На еднаго градинара кѣче-то паднало въ гажбокъ геранъ. Градинаръ-тъ за да го извади отъ тамо слѣзалъ и той въ геранъ. Но кѣче-то като са сторило че е слѣзалъ да го вържи, окарнало са и го ухапало. Тезази той си рекълъ: по право колѣдѣвамъ! что-то слѣгохъ да помогна на онего кой-то сам-си си направилъ.

Неразкрани-тѣ и на благодѣтели-тѣ си правятъ зло.

ПТИЦОЛОВЪ И ЧОХВЪРЛИГЪ.

Нѣкой птицоловъ полагалъ примки за

птицы-тѣ. Чохварлига-та го видѣла отъ далечъ и го попытала какво правишъ? А той съ отговорила, градъ градъ-ж. Чохварлига-та го повѣрбала, приближила и съ уловила въ примки-тѣ. И като дошълъ птицеловъ-тъ да ихъ хване, рекла мѣ: ако такъвзи градъ градишъ, неще видишъ мнозина да съ заселатъ въ него.

Кои-то за свой интересъ са пристрѣватъ не праватъ добро, едного ако измаматъ дръгитѣ щятъ да отѣгнѣтъ отъ тѣхъ.

П Я Т Н И К Ъ.

Нѣкой пѣтникъ като пѣтѣвалъ много, помолилъ съ: да си намѣри нѣчто, и съ обрѣкълъ, че половинъ-тъ отъ на мѣренно-то ще посвѣти на Меркѣріа. Облѣчило съ да намѣри пѣланъ торѣжъ съ лѣшници и финицы (хормы) изалъ кои-то е за еданіе, а на лѣшници-тѣ чарѣпки-тѣ и на финицы-тѣ кос-

тилки-тѣ оставилъ за обръка си на Меркѣріа и рекълъ: приими, обръчаніе-то ми за намѣренно-то, и отвѣтременно-то и отъ възно-то ти оставамъ дѣлажъ.

Мнозина за сребролюбіе-то и лакомство-то си искатъ да надхитрѣ-жтъ и кожество-то.

В Л В Н Ъ (сѣрна).

Влѣнь слѣпа съ едно-то око пасала край море-то; и стоела съ здраво-то си око отъ кѣмъ сѣшж-тъ, за да вижда ловцы-тѣ, а ослапенно-то имала кѣмъ море-то, отъ гдѣ-то не имала сѣмнѣніе за никои-жъ опасность. Но по слѣчаю нѣкой мореходцы кои-то пѣвали тѣдѣзи, сѣхрѣ ли и ъстрѣлили і-жъ и та на ъмираніе-то си продѣмала: Тежко ми! отъ гдѣ-то съ надѣвахъ нищо не пострадахъ, а отъ гдѣ-то не имахъ сѣмнѣніе отъ тамо зло-то ма сполѣтѣ.

Много пѣта кои-то мыслимы че е вре-

ДИТЕЛНО, БЫВА НАМЪ ПОЛЕЗНО А КОЕ-ТО-ПО-
ЛЕЗНО-ВРЕДИТЕЛНО.

ВЛНЪ И ЛОЗЯ.

Вдна сьрна бѣгала отъ ловцы-тѣ и са
скрыла въ едно ложиѣ; и за малко време
като си заминали тѣ, она сакала че і-ж не
пригледали, и наченала да пасе на лоуж-тѣ
листовы-тѣ. И тѣй като ги разкладила,
ловцы-тѣ са завърнали, видѣли листовы-тѣ
размърдани, догаднали че тома ще има нѣ-
кое животно да са криве, помѣрили съ стрѣ-
лы-тѣ и ъдали сьрнѣ-тѣ. Което на
смъртний часъ дѣмала. По правда постра-
дахъ! что-то не трѣбаше да повреждамъ
того който ма избеаи.

Кои-то праватъ зло на благодѣтели-тѣ
си отъ бога са наказватъ.

ПЖТНИЦЫ.

Двама хора пжтѣвали заедно и единый

намѣрилъ сѣкиръ (брадѣж), а дръгій что не на-
мѣрилъ го поучилъ, да не казва, но намѣрихъ
намѣрихмы, Олѣдъ малко, като ги напад-
нали онѣзи что изгѣбили брадѣж-тѣ, кой-то
і-ж былъ намѣрилъ рекълъ на дръгіа адохмы
го*)! а той мѣ отговорилъ: речи адохъ го,
а не адохмы го; что-то и кога-то намѣри
брадѣж-тѣ, дѣмаше ми, намѣрихъ, а не
намѣрихмы.

Коиъ что нинамѣкамы въ докромчестіе-то
си, кога-то сме въ злочестіи-ж не можемъ да
ги наричамъ пріатели.

ВРАНЪ И ЛИОИЦА.

Вдна врана грабнала мѣсо, и кацнала
на нѣкое дърво да го аде-лисица-та і-ж
видѣла и като си набмила да и отарве мѣ-
со-то, дошла подъ дървото, наченала да і-ж
хвали че е хѣбава и напета, и дѣмала: че е

*) Рѣчь употребявана въ народа вмѣсто ще
пострадамы. то епадарев.

прилична да бъде царица на хвърковаты-тѣ,
и лесно може да стане това ако че има гла-
съ. Врана-та като чула това, پہнало мѣсо-
то, и заграцала на високо. Я лилица-та то-
гази сѣ забѣкла грацнала мѣсо-то и рече:
О врано, ако че имаше умъ не ти трѣбваше
царство.

Не трѣбва да сѣ уповаваме на ласка-
тели-тѣ.

З В Ъ З Д О Б Р О В Ц Ъ.

Нѣкой звѣздооброецъ ималъ навикъ и из-
лижалъ всакъ вечеръ да наблюдава звѣзды-тѣ.
Вдинъ пътъ като сѣ расхождалъ по пред-
градіе-то, и ималъ сичкій си умъ камъ неке-то
гдѣ-то сѣ билъ загледалъ къ звѣзды-тѣ.
Подхлъзналъ сѣ и падналъ въздижъ ама. Тамо
като пшкалъ и быкалъ; миналъ дръгъ нѣ-
кой, чулъ быка, и отишелъ при него, но като
сѣ набучилъ какъ е станало рече: о, ты.

Кой-то сѣ опытваши да гледаши по
неке-то, по земѣ-ж-тѣ невидиши ли?

Мнозина сѣ гордѣтъ за голѣмы и сла-
вы работы безъ да могатъ да завършватъ
и окцы-тѣ челоуѣчески работа.

М Я Г Я Р Ъ - Т Я.

Дотегнало на магарета-та что-то всако-
га ходѣтъ натоварени и минѣватъ къденъ
животъ, за то пратили посланикъ при дѣла,
да просѣ-жтъ распѣсъ на трѣдѣ-тѣ си. Я
той като чулъ да имъ докаже че това е
невъзможно, рече: тогази само щѣтъ
да сѣ довършѣтъ тегнала-та би, когато като
пикайте, направите рѣки. И така тѣ като
поемнѣли това за истинѣ, и отъ тогази
и до сѣга дѣ-то гди-жтъ пикѣ-тѣ на дръги
магарета, тамо сѣ възпирѣватъ и тѣ и пика-жт
но ни рѣкѣ потрѣбва ни тѣ стѣ тѣгнала-
та си сѣ изѣавѣтъ.

ВсакѡмѸ опредѣленно-то (орисано-то) е
не несмѣнно.

О В Ч Я Р Ъ.

Нѣкой овчарь растырилъ стадо-то си въ
ѣднѣ джедавѣ, и като постлаахъ дрѣхи-тѣ
си подъ ѣдинѣ джедѣ, възлѣзлахъ да имѣ
отрѣзва отъ него жължды. Овцы-тѣ като
адрѣли жължды-тѣ, похркали та сѣкли и
дрѣхи-тѣ мѣ. Овчарь-тъ като слѣзлахъ и
видѣлахъ станало-то. О неагодарни живот-
ни, реклахъ, вы давате на дрѣги-тѣ възлѣ
за обвѣкло, а мене, что ви храни-ж, лишнѣте
и отъ дрѣхи-тѣ.

Мнозина отъ бездѣмѣ стрѣватъ добро
на странны-тѣ отъ кон-то не иматъ никои-ж
полжж, а свои-тѣ си кон-то сѣ грыжатъ за
тѣхъ, повреждаватъ.

МОМЧВТЯ И ГОТВАРЬ.

Двѣ момчета сѣ нахождаа около ѣдинѣ

готварь. И той излѣзлахъ малко на възлѣ за
работа. Вѣдо-то момче откѣснало отъ мѣ-
сото и го дало на дрѣго-то да го срье. Като
сѣ възралахъ готварь-тъ, и потрьснахъ мѣсо-то,
онова коѣ-то го откѣснало, клеа сѣ че не е у
него; а дрѣго-то что го скрѣло сѣ клеа че
не е бѣтало. Готварь-тъ като угадилъ жлос-
торство то имѣ, реклахъ: но ако че излѣжи-
те мене, кога въ кого-то сѣ заклевате какъ
ще да излѣжите?

ЛЪВЪ И МѢЧКА.

Лѣвъ и Мѣчка изѣдно намѣрили рога-
чево щене, и сѣ сѣили за него, и така ка-
тосѣ корили силно, запѣнили сѣ и пад-
нали като премрѣли отъ стрѣданіе на край
него. Нѣкоѣ лисица татакъ что сѣ расхо-
ждала близо, като видѣла така отпаднаа
да лежатъ, и рогачево-то щене дотѣхъ. За-
текла сѣ изъ помеждѣ имѣ, и го грабнала.
Тѣ като и-ж видѣли, а не можаа да ста-

и жтъ да и са възпротиватъ, тежко ни, рекан че за лъсница та са вихъмы.

Други са трѣдатъ други печелатъ.

МРАВЪИ И ГЪДЖЕЪ.

Мравѣа-та ожеднѣла, и допълазала до единъ изворъ да пие вода, но дръвната отъ кързия бѣдствувала да са ъдави. Нѣкой гължеъ пригледалъ това, откършилъ единъ бѣтвичкъ и i-ж пѣсналъ на извора, по кой-ж-то испълазала мравѣа-та и са изкавила. Олѣ-дъ това нѣкои стрѣлци, напригвали лжка си да за мѣри гължеа. Мравѣа-та като видѣла това, ъурипала стрѣлца по крака, кой то отъ болѣсть испѣсналъ лжкѣ-тъ отъ кой-то дохѣлъ гължеѣ-тъ и побѣгналъ.

Добро-то дѣло са за плаща.

РЯКЪ И МАЙКА МЪ.

Нѣкога ракова-та мама побѣвала чедо-то си да ходи на напредъ а не заднишкомъ:

а раче-то и отговорило: мале! пхромъ ты ми дай примѣръ и азъ напokonъ щж да тѣк подража.

По лесно е да учи нѣкой си а не да прави.

А Р В.

Когато козата излѣзвала да пасе побѣвала еренце то си, да не отвара никомъ врата та. Много пѣта влѣкѣ-тъ дохождали и хлопали да мѣ отвори: а еренце-то казвало: немогъ ти отвори, что-то паха майчинѣ-тѣ си харьки.

Кой-то слѣша по опытни-тѣ не пострадва зло.

М Ы Ш К Ъ.

Вдно мало миченце, видѣло единъ коткъ, и попытало каца си, какъое това? а той мѣ отговорила, че то е хаклетый изедникъ на мышкитѣ, и затова, когато i-ж виждашъ, сынко! да са скривашъ: Но мышченце то

не послашало ващиный си съвѣтъ. Единъ динъ, като спавала котката, то сѣ приближило до нея за любопытство, и та сѣ пробѣдила, паго грабнала, и го изала.

МВЧКА И ЛЫЮИЦЯ.

Вдна мечка сѣ хвалила, че е отъ всички-тъ звѣрова она най челоувѣколюбила: и не аде мрътви, талеса. Я лыица-та като чѣла това рекла и смѣхушка-та: много по добръкъ щеше да е ако адеше ты мрътвы-тъ а не живы-тъ, челоувѣцы.

Милѣй за живы-тъ, а не за мрътвы-тъ челоувѣцы.

ТРИ ВОЛОВА.

Три волони были пріатели, и все сѣ водали заедно на пашѣ, и сѣ ласно сѣ еранили кога то сѣ случвало вѣхъ еднегото падаваніе и тѣй никой звѣръ не можалъ да ги повреди. Единъ динъ сѣ ска-

рали по междѣ си и сѣ раздѣлили, тогази ги сполѣтва вѣлкъ-тъ и единъ по единъ ги истребѣа.

Озгласа та съхранѣва, а неогласіе-то искоренѣва.

ВЖГЛИЩАРЬ И БѢЛАЧЪ.

Единъ вжглищарь (кюмюржіа) въ еднѣ кѣрѣ и заманилъ едного бѣлача (киречіа) да дойде да мѣ стане дрѣгаръ: а той мѣ сѣ отговорилъ благодарѣ-ж ти, пріателю, за любовъ тѣ; но виде сѣ че не е възможно да живѣимъ заедно, что-то сѣ боѣ-ж, да не почеривашъ ты онова, коѣ-то азъ цѣ правѣ-ж бѣло.

Неприлично-то не може да сѣ съгласи

А Б В Г Д Ђ.

Челоувѣкъ богаты, хранѣлъ гѣски и лебѣдѣ. Лебѣда за да мѣ пѣе, а гѣски-тъ за трапѣж-тъ си. Когато набѣмѣлъ да заколи

гжскж, отишелъ да и-ж лоби ноцно време и
отъ нераспознаваніе вмѣсто гжскж-тѣ уловилъ
лебѣда. И тѣй лебѣда водимъ на закаланіе
запѣла предъ смрътѣх-тѣ си пѣснѣ. Ож
кои-ж-то доказалъ природж-тѣ си и отеѣг-
налъ смърть-тѣ.

Мѣхника-та заврѣшва отлаганіе на смър-
тѣтѣ.

ГОСТѢНО-ТО КЪЧѢ.

Нѣкой челоѣкѣхъ приготѣвалъ различны
гожѣмы за да гости пріатели-тѣ си; негово-
то кѣче поканило дрѣго едно кѣче, и мѣ
рекло, пріателю, Господарѣ-тѣ ми има днесъ
каготѣ обѣдѣ, доиди слѣдѣ мене, за да
сѣ погостимъ и мы. Второ то кѣче отишло
радоствно, и като гледало толко ѡстиѣта, дѣ-
мало си: О, колко съмъ днесъ честито! ка-
то щѣ да ѡмъ толкози, что-то ѣтрѣ вече
да не ми е гладно. Тамо что мислѣло така,
та сѣ радѣдо и махало ѣпашкж-тѣ си,

готѣварѣть като видѣлаж чѣждо кѣче, ѣло-
вилъ го за опашкж-тѣ, и кѣхъ отъ прохо-
реца, хѣврлилъ го долѣ на земѣ-ж-тѣ, гдѣ-
то останало хамачено. Дрѣги-тѣ кѣче-та
дошли при него, и го пытали защо лежи та-
мо, и какъ сѣ е погостило, а оно имъ ре-
кло, охъ пріатели! толкози съмъ ѡло и пи-
ло, что-то не знаѣ-ж отъ гдѣ съмъ излѣзло.

Чѣжди-тѣ обѣди не кѣбатѣ какѣмы-то
ги мыслимы.

КОНЬ И МАГАРѢ.

Нѣкой челоѣкѣхъ ималъ конѣ и магарѣ;
и като ги каралъ натоварени рекло магарѣ-то
на конѣ; земни отъ товара ми малко, ако
щѣнѣ да останѣ здравѣ, а той сѣ не скло-
нилъ. Магарѣ-то отъ много трѣдѣ паднало
и сѣ сврѣшило. Отѣпанинѣ-тѣ имъ, като
натоварилъ сичкѣй товарѣ на конѣ приложилъ
и на магарѣто кожж-тѣ, тогази конѣ-тѣ пла-
чишка-та дѣмалъ: Тяжко ми сирѣмахъ! що

ми дойди до главѣ! като нерачиѣхъ малко товарчинѣхъ да земѣхъ, ето съмъ на-товарѣхъ съ сичкѣи, че отсвѣхъ това и съ кожѣ-тѣхъ.

Голѣмци тѣ ако помагатъ на долни-тѣ шѣтѣ да поминѣтѣ и тѣ легкѣ животѣ.

ЖВНА И ОЛЪГИНЫ.

Вдна жена имала слѣгнѣны, и ги дигала да работѣтѣ шомѣхъ попѣлаѣхъ пѣтель-тѣ. Но зашто-то тѣмѣхъ нмѣхъ съ дремало еше и некаѣи да спѣ-жѣтѣ по много, съгласѣи съ да ъкѣи-жѣтѣ петѣлѣхъ-тѣ. Олѣдѣхъ това тѣхъ и-спаднали въ по-голѣмо зло. Что-то госпо-дарка-та нмѣхъ като неможала беке да познава кое время е, дигвала ги много пѣтѣ еше отъ вечерѣ.

Кой-то зло мисли зло намира.

МЫШКИ.

Съгласѣи съ мышкѣ-тѣ да прикачатѣ

едно хвѣнче на котка-та за да ѣ-жѣ чѣбатѣ кога иде. Но не съ наела ни една мышка да иде да и го прикачи.

Мнозина съ наговарватѣ за нѣкои работѣ а не съ наематѣ да ги свършѣтѣ.

ОВЦЫ И КЪЧЕ.

Кога-то животни-тѣ хортѣвали овцы-тѣ рекѣи на стѣпанина си: чѣдѣи съ работѣ-тѣхъ ти, че намѣхъ что-ти давамы агне-та, възлѣхъ и сирѣнѣ нищичко не давашѣ, отсвѣхъ оноба кое-то сами си земѣамы отъ земѣ-жѣ-тѣхъ; а на кѣче-то кое-то не ти дава ништо такво-жѣ, давашѣ отъ своѣхъ хлѣбѣхъ. Кѣче-то като чѣло това отговорѣло: истинна така е, но азѣ съмѣхъ что васѣхъ пази-жѣ, нѣто хора-та да ви крадѣ-жѣтѣ нѣто възлѣцы-тѣхъ да ва грабѣтѣ. Зашто-то ако не съмѣхъ азѣ да ви пази-жѣ, вы отъ страхѣхъ да съ неизгѣбѣнѣ неше да можете нѣто да пасѣте.

В Р Я Н Я.

Вдна ожеднѣла брана намѣрила едно гжрне до половинж-тж съ вода: Та нето вода-тж стигала, нето можала да притѣри гжрне-то. Дошло и тогази на ъмж да събира камъчета да ги напѣша въ вода-тж, и така вода-та са издигнала и та са напила. Ижда-та измысла искѣства.

ВЛѢКЪ и ОВЦЯ.

Нѣкой застарѣлъ и отъ кѣчета-та раненъ влѣкъ, лежалъ бѣжъ да може да са дигне. И така като бѣлъ гладенъ, видѣлъ еднѣ овцѣ, и и са помолилъ да мѣ донесе вода тамо отъ дола. Яко ми донесешъ ты питіе, азъ щѣ си намѣри хранѣ. Я овца та мѣ отговорила: ако че ти донесѣ азъ питіе, ты щешъ пакъ мене за гожеж да ѣпотрекишъ.

Зломысленници-тѣ съ лицемѣріе према-мватъ и лѣви-жтѣ.

ОВЧЯРЪ и ВЛѢКЪ.

Нѣкои овчари си опекали едно агне на мандра-та и сѣдали да го ѣдѣтѣ. Единъ влѣкъ преминѣлъ отъ тамо, и като ги видѣлъ продѣмалъ: каква глѣчка щеше да са дигне ако азъ направахъ това.

Всѣкой мѣмри на неправда-та.

Л И С И Ц Ы.

Нѣкоя лисица като са любила въ клѣткѣ (капанъ) останала бѣжъ опашкѣ. Много и бѣло това мѣчно, и отъ срамъ не можала да живѣе охално. Тѣрила намѣреніе да съвѣтѣва и дрѣгы-тѣ лисицы да си искѣсатъ опашки-тѣ, что то съ общо-то загрохаваніе да покрѣе срама си. И тѣй като събрала сички-тѣ лисицы, придѣмвала ги да си искѣсатъ опашки-тѣ, и казвала че таа

СТАВА НЕ САМО ЧТО Е НЕПРИЛИЧНА, НО Е ПРИКАЧЕНА, КАТО ЕДНА ИЗЛИШНА ТА-ГОТА. НА КОЕ-ТО ДРЪГА ОТЪ ЛИСИЦЫ-ТЪК ОТГОВОРИЛА: О ТЫ! АКО НЕ БЪК СТАНАЛО ТОБА НА ТЕКЪ СЪБЧАЙНО, НЕ ЩЕШЕ СЪ СЪВЪКЪСА ДА НЫ СЪВЪКЪТЪВЪШЪ. ДЪКАВИ-ТЪК ЧЕЛОВОЦЫ НЕ СЪВЪКЪТЪВАТЪ ДРЪГИ-ТЪК ОТЪ БЛАГОРАЗУМІЕ, НО ЗА СОВЪСТЕННЪ-ТЪ СЪ ПОЛУЖЪ.

БАБА И КОКОШКА.

ВДНА БАБИЧКА ИМА ЛА ЕДНЪ КОКОШКЪ КОЛ-ТО И СНАСЛА ВЪСКІЙ ДЕНЪ ПО ЕДНО АЙЦЕ. БАБИЧКА-ТА СЪКАЛА ЧЕ АКО И ДАДЕ ПО МНОГО ДА АДЕЩЕ НАЧЕНЕ ДА СНОСЪ ДВАЖДЪ НА ДЕНЪ. НО КАТО НАЧЕНАЛА ДА І-Ж ХРАНИ ПО МНОГО, КОКОШКА-ТА ЗАТЛАСТЪЛА, И НАЧЕНАЛА ДА НЕ СНОСЪ НЕ-ТО ЕДНЪЖЪ НА ДЕНЪ.

КОЙ-ТО СЪ ЛАТИСЪА ЗА МНОГО, ИЗГЪВЪА И МАЛКО-ТО.

ЖИБА И ОРЪДЪ.

ВДНА ЖАКА СЪ ПРИМОЛИЛА НА ЕДИНЪ ОРЪ-

ЛЪ ДА І-Ж НАБЪЧИ ДА ХВЪРКА: ТОЙ И РЕКАЛЪ ЧЕ ТОБА НЕМОЖЕ ДА СТАНЕ, ЧТО-ТО ОНА НЕ ИМА КРЫЛЪКЪ. ТА ГО НЕПОСЛАШЛА, НО ПАКЪ МЪ СЪ МОЛИЛА; ТОГАЗЪ ОРЪЛЪ-ТЪ І-Ж ГРАБНАЛЪ И КАТО І-Ж ИЗДИГНАЛЪ НА ВЪСОКО ОСПЪСНАЛЪ І-Ж, И ТА ПАДНАЛА ТА СЪСМАЗЛА.

НЕ ИСКАЙ НЕВЪЗМОЖНИ НЪКЪША.

АСТРЕБЪ И СЛАВЪИ

ВДНО СЛАВЪИЧЕ ПЪКАЛО НА ЕДНО ДЪРВО, И НЪКЪКОЙ АСТРЕБЪ КАТО НЕ НАМЪКРИЛЪ ДРЪГЪ ХРАНЪ ВЪПЪСНАЛЪ СЪ И ГО УЛОВИЛЪ. ГОРКО-ТО СЛАВЪИЧЕ СЪ МОЛИЛО АСТРЕБЪ ДА ГО НЕ ИЗДА, ЧТО-ТО НЕ Е ДОВОЛНО НИ ДА ГО НАСЪТИ: ТРЪКЪВА, РЕКАЛО, КОГА ДЪРИШЪ ХРАНЪ ДА ГОНИШЪ ПО ГОЛЪКЪМЪ ПТИЦЫ. НА КОЕ-ТО АСТРЕБЪ-ТЪ ОТГОВОРИЛЪ: НО ТРЕБВА ДА БЪДЪ СЪВЪКЪМЪ БЕЗЪМЕНЪ, ЧЕ ТАКА ДА ОСТАВІ-Ж ГОТОВЪ-ТЪ НА РЪКЪ ХРАНЪ, ТЪ ДА ДЪРІ-Ж НЕ ВИДИМЪ-ТЪ.

БЕЗЪМНИ СЪ ОНЪКЪИ КОИ-ТО ВЪ НАДЕЖДА

на помного неизвѣстни и къша испѣшатъ ко-
то имъхъ на ржжъ.

ЛИСИЦА И КРОКОДИЛЪ

Лисица и крокодилъ сѣ припирали за-
ради благородство. И като говорилъ, кро-
кодилъ-тъ много горделиво заради величест-
во-то напрадѣды-тѣ си, какъ пхрви начални-
цы на гимнастицы-тѣ лисица-та мѣ отгово-
рила, о дрѣже? тоба, ты и да го некажвашъ
отъ кожж-тъ си личишъ, отъ колко години
на-гѣмо си гимнастикъ.

Джжливи-тѣ дѣла-та имъ ги изоклича-
батъ.

ЛИСИЦА.

Вдна лисица влѣхъла въ кжирж-тъ на
едно го лицемѣра, и като разгледвала сж-
довы-тѣ мѣ, намѣрила една направина съ
маскж главж, доврѣ описана, и накинена, не-
и-ж като хѣла на ржжж, рекла: О каква хѣбава
глава, пакъ мозжжж неима?

Мнозина трѣфатъ и кичатъ тѣло-то
си отъ отвънъ, а дѣшж-тъ си оставатъ не
образованъ въхъ набжж.

ЛИСИЦА.

Вдна гладна лисица сѣ проврѣла презъ
еднж дѣпжж въ еднж овчарскж колижж, и на
мѣрила едно дрѣго-тъ. ала твърдѣ много.
Но кога да си тръгне не сѣ побрала вече
въ дѣпжж-тъ: и тжй и-ж ѣварилъ овчаръ-тъ
и и-ж ѣвилъ.

Отъ лакомство-то произлизатъ много
лошакини.

РЫБОЛОВЦИ.

Иккой Рыбари влекли мрежж; и като
была тежка радвали сѣ и скачали, что-то
мыслили, ча е много ловитвата имъ. Но
кога и-ж извлекли на краі-ж, и намѣрили
малко рыбж, и едннж твърдѣ голамъ ка-
мьжж, наченжали да тжжжтъ и да скжреж-тъ,

НЕ ДО ТОЛКО ЧТО-ТО ИМЪ РЫКА-ТА БЫЛА МАЛ-
КО, КОЛКО-ТО ЧТО-ТО СЪ ЛЪЖАЛИ ВЪ НАДЕЖДЪ
И ТОЛКО СЪ ТРЪДИЛИ. ТОГАЗИ ЕДИНЪ ОТЪ
ТѢХЪ ПО СТАРЫЙ РЕКА: ДА НЕ БИ Е МЪЧ-
НО, ДРЪЖИНА! КАЗАНО Е СКЪРЕЖ-ТА Е СЕСТРА
НА ВЕСЕЛЕЖ-ТЪ, И МЫ НА ПРЕДЪ КАТО СЪ
РАДВАХЪМЪ ТОЛКО, НЕ ТРѢБА ДА НИ Е МАЧНО
АКО СМЪ СЪ СЕГА ПОНАСКЪРЕЛИ.

КАТО НЕПОЛЪЧИМЪ НѢЧТО НЕ ТРѢБ-ВА ДА
СКЪРЕИМЪ.

ПОХВАЛНИКЪ.

НѢКОЙ СИ ПЪТЪВАЛЪ НА ДАЛЕКО И КАТО СЪ
ХОВЪРНАЛЪ НА ОТЕЧИНЪ-ТЪ СИ, ХВАЛИЛЪ СЪ ЧЕ
ПОКАЗАЛЪ НА РАЗНЫ, МѢСТА МНОГО ЮНАЧЕСТВА,
ПРИ ТОВА ЧЕ НА РОДОСЪ СКОЧИЛЪ ТАКВОЗИ СКА-
ЧАНІЕ, КАКВО-ТО НЕ МОЖИЛЪ НИКОЙ ДА ГО ДО
СКОЧИ. КАЗВАЛЪ ЕЩЕ ЧЕ ЗА ТОВА ИМА ТАМО И
СВИДѢТЕЛИ. НА КОЕ-ТО ДРЪГЪ ЕДИНЪ ОТЪ ТА-
МО СНАМѢРВАННЫ-ТѢ РЕКА: О ГОСПОДИНЕ! А-
КО ЧЕ Е ТОВА ИСТИННА, НЕ ТИ ТРѢБА СВИДѢ-
ТЕЛИ. ВТО РОДОСЪ, ЕТО И СКАЧАНІЕ-ТО.

АКО НЕМАШЪ ДОКАЗАТЕЛСТВО НА РАКОТЪ-
ТЪ СИ ВСАКА ДЪМА Е ИЗЛИШНА.

СЕЛАЧАНИНЪ ПЪТНИКЪ.

НѢКОЙ СЕЛАЧАНИНЪ, ЧЪЛЪ ЧЕ ПЪТЕХОДЦЫ-
ТѢ, И ПАРЫ СПЕЧЕЛВАТЪ ПОВЕЧЕ ОТЪ ДРЪГИ-ТѢ
И ДЪМЪ ПРИДОБЫВАТЪ, НАДМИЛЪ СИ И ТОЙ ДА
ПЪТЪВА. ОПРОСТИЛЪ СЪ ЖИВЪ-ТЪ И ДѢЦА-ТА
СИ И ТЪХЪГЪЛЪ. ВЪРВѢЛЪ ЦѢЛЪ ДЕНЪ И НАДЪ
ВЕЧЕРЪ ДОШЕЛЪ ДО ЕДИНЪ ТЪВЪРДЪ МАЛЪКЪ РѢКИЧ-
КЪ, НА МѢСТО ДА І-Ж МИНЕ, ТОЙ СЪ ВЪСПРѢ-
ЛЪ, ЧАКАЛЪ ПРЕЗЪ НОЩЪ-ТЪ НА УТРЕШНИЙ ДЕНЪ
ДА СЪ УТЕЧЕ; НО КАТО ВИДѢЛЪ ЧЕ ТЕЧЕНІЕ-ТО
НЕПРЕСТАВЪ, ВРАТИЛЪ СЪ ВЪ КЪЩЪ-ТЪ СИ. ЖЕ-
НА-ТА МЪ ГО ПЫТАЛА, ЗАЧТО ТОЛЪКЪ СКОРО НА
ЗАДЪ? А ТОЙ И ПРИКАЗАЛЪ ПРЕКЪЖТЪ НА РѢКЪ-
ТЪ. ЧЕ КАКЪ ТОВА, РЕКА ОНА, ЕДИНОЙ И ЕДИ-
КОЙ, КАТО КАЗАЛА ПО ИМЕ НѢКОЛКО ЧЕЛОВѢЦЫ О-
ТЪ СЕЛОТО, КАКЪ І-Ж МИНЪВАТЪ ВСѢКОЙ ДЕНЪ?
НЕ ЗНАИ-Ж, ОТГОВОРИЛЪ СЕЛАЧАНИНЪ-ТЪ, КАКЪ

паватъ тѣ. За мене съмъ извѣстенъ, че не
е бола кожа да пжѣвамъ.

Мнозина, отъ безѣміе-то си като не-
можатъ да сполчатъ нѣчто, казватъ че не
имъ дадено отъ бога.

М Я Г Я Р Ъ.

Вдно магаре намерило лъвскъ кожъ и са-
обвило въ ней-ж. Кой какъ го видѣлъ при-
сторилъ го на лъвъ и вѣгналъ отъ него. Но
слѣдъ малко нацнало да рече, и като са-
търкалоо кожа-та, слѣтала, тогази го ви-
дали сички-тѣ че е магаре, уловили го и го
почели съ дръвенъ клещкъ.

Почетъ безъ достоинство скоро са до-
върша.

МОХЯ И БИВОЛЪ.

Вдна моха кацнала на единъ биволъ и
като посѣдѣла малко попытала го, ако ти
твърдѣ тежъ да си отида. Я той и отго-

ворилъ: нето та угадишъ кога си дошла не-
то ако сѣдишъ ма е грѣжъ.

Всакій сака себе си да е нѣчто.

МОХЯ И КОЯ.

Вдна моха была кацнала на единъ калѣ-
скъ, и като препѣскали коніе-тѣ съ калѣс-
къ-тъ по сѣхій пжть да са дигало прахъ
и пепелъ. Мохъ-та са похвалила: О, а виж-
дъ азъ какъ препѣскамъ, и колко прахъ ди-
гамъ!

Мнозина мысли-жтъ че тѣ вършатъ нѣ-
кои-жъ работъ за кои-жто дръги са трѣбати.

МОХЯ И РОЛЪ.

Ролъ-тъ са брацалъ отъ нивъ и на ро-
га-та мѣ была кацнала една моха, като и-ж
видѣли дръги мохи пытали и-ж гдѣ-си бы-
ла? че беки невидите рекла: на нива бѣхмы,
орахмы.

ВЪЛКЪ И ОВЦА.

Какво е това зло? рекаха вълкътъ на овца-та: че имамъ азъ по много умъ отъ тебе, никой не са съмишля, но защо ли твой животъ е несравнено по благополученъ отъ моя; тебе та нагледватъ и те слѣдватъ и челоуѣцы-тъ, че и кѣта-та. Я мене са старатъ да ми направятъ зло като на заклетъ изедникъ. И какъ искашъ да си благополученъ, отговорила овца-та, когато сичкѣи си умъ не употрекавашъ на друго, отсвѣни, да гледашъ да измамишъ простотъ-тъ ми, да лишишъ челоуѣцы-тъ отъ онѣзи полъжъ, кои-то имъ азъ принасямъ. Не дѣй прави зло на другы-тъ и никой не ще да те гони.

Умъ-тъ ако не е употребенъ къмъ докъръ работы докарва повече повреда нежели полъжъ.

ГОВЕДЯРСКО ДѢТѢ.

Едно малко момченце пасало много го-

лѣкмы и силны боловы, и ги управяло въ пѣта съ една малка тоечка. Това като видѣла една баичка сынко! рекла мѣ: непознавашъ ли въ каквъ опасностъ (хатъ) падашъ; и като че си други Крали Маркъ, вѣишъ таквызи големи животны, ото които едно може да потъпче толкози мжжы. Нето Крали Марко, Мале! отговорило момче-то: кѣваше заможенъ да ги управя-ж, ако имахъ тѣ полвинкы-тъ на ума ми.

Умный кѣхъ силъ надвыба много силни кѣхмни.

МЯГЯРЪ И ОЛЯВЪИ.

Рекало единъжъ магаре-то на слабеа чѣвалъ съмъ че много хѣбако и сладко пѣишъ. А ми попѣи да чѣи-ж и да видѣ-ж да ли имѣтъ правдъ кои-то те хвалѣтъ. Олавѣи запѣкалъ отъ колко-то можалъ по хѣбако, сички пѣтницы и овчари са почѣдили и въспрѣкли са да слѣшатъ сладкопѣаніе-то мѣ. Но като малк-

наля слабийатъ магаре-то казало: добро! хубаво п'кешъ, но добре щешъ сторишъ да са побчишъ отъ нашия п'квещъ, что-то той много искрено п'ке.

Кой-то не отрира отъ хубаво, той хвали всякога своето си.

О Т Я Р В Ц Ъ.

Вдинъ старецъ носалъ на грехъ дърва и като са стрѣдилъ сѣдналъ да си почине, въ стрѣдване-то дожалѣло му и рекълъ: ахъ къдѣ е сега смъртъ да дойде да ма освободи отъ тѣзи теглила. Той часъ са вѣстила смъртъ та и го попитала за-что ма выкашъ; старецъ-тъ сплашенъ отговорилъ: выкашъ та да ми побдигнеши да станъ.

Всякой чоловікъ, злочестъ и сиромашъ да е, нише да живѣе.

О Л Ы Н Ц Ъ И М Ъ С А Ц Ъ.

Мѣсечина-та рекълъ на слънце-то: что са хвалишъ че си посвѣтло отъ мене? не чубашъ ли колко мжмржтъ върхъ-ти горимитѣ цѣлый день отъ пламяка ти орачи? Виждъ ги съ колко благодарниѣ гледатъ нощи-ж свѣтлинъ-тъ ми! Свѣтлина-та ти, отговорило слънце-то, моя свѣтина е. Денемъ и-ж стрѣлаамъ горещъ за да храни какво-то сѣи-жтъ или пресаждатъ, нощемъ и-ж пропрашамъ чрезъ тебе помиланмъ да ги стрѣшава въ трѣдове-тѣ имъ.

Мнозина са хвалятъ възмно съ чужды-тѣ нѣща като тѣхни.

Ж В И Я М Ж Ж Ъ Л И - О Б И Я.

Нѣкой мжжъ погизчалъ женъ-тъ си: за-что не правишъ какво-то прави нашата близосѣдка? сичкій день и-ж гледамъ на прохо-рица чака мжжа си. Я ты до сега не си ми

показала такъвзи е'блгъ на любовь-тж. Я о-
на мѢ отговорила: догдѣкто наша-та сѣсѣд-
ка чака мжжа си на прохорица, азъ си ше-
тамъ нзъ кжши истѣкмавамъ кога са завър-
нешъ да намѣришъ готовъ бечеръ-тж.

Кое-то е по добро и по лежно, него трѣ-
ба да вършимъ.

АГНЕ И ВДѢКЪ.

Вдно агне пѣло водъ на еднъ рѣкж,
вакж-тж го видѣла и дошла при него да
намѣри причинъ да го нзѣде рекаъ мѢ: не
ми размжшай водъ-тж: а то отвѣщало, че
рѣкж-тж не тече кѣмъ него. Вѣакж-тж пакъ
рѣкаъ: чѣхъ че онжхъ година ма си похр-
жало на майка ми, а то отвѣрило че тогази
еще не было родно. Най сѣтиѣ вѣакж-тж
рекаъ: дѣмай какъ щешъ азъ съмъ гладенъ.

Кой-то ще стрѣба зло напразно дѣри
добръ причинъ.

НВѢЪЗМОЖНЫИ ОБРЫКЪ.

Нѣкой сиромашъ былъ боленъ злѣ, и
като сѣ отчѣлаъ отъ лѣкары-тѣ, молилъ сѣ
на Боговы-тѣ, ако го провдигнѣтъ ще имъ
заколи сто болови на слѣжеж. Я жена-та
мѢ го попытала, че отъ гдѣ щешъ да зе-
мешъ, ако оздравѣшъ? Той рекаъ: надѣ-
вамъ сѣ че ако сѣ провдигнѣ, Богови-тѣ не
щѣтъ да ми поискѣтъ тѣхъ жѣртва.

Мнозина лесно сѣ окрѣчатъ сѣ дѣмъ
за такѣвжъ работы които не можѣтъ да за-
вършатъ.

РЫБОЛОВЦИ.

Нѣкои рыбаки нзлѣзли на ловъ, и ка-
то сѣ трѣдили много время че не ѣловили
ничто, мжчно имъ было и сѣ приготѣвали
да трѣгнѣтъ. Той часъ една помалка рыба
гонима отъ по голѣми, подхѣрлила сѣ въ
ораничкж-тѣ имъ. И тѣ като ѣ-ж ѣловили,
отишли сѣ радостни.

Много пжти когто искѣство-то неможе да постигне, това честь-та помагва.

ПАНИЦА БЯЩА И СЫНЪ.

Не та ли е срамъ дѣмалъ пѣанный каца на сына си, като пѣшъ толко много? Тате, отговорилъ сынъ мѣ като сѣ дѣлюлакалъ отъ пѣніе, кой-ж сѣ да не ти докарамъ срамъ, ако не прави-ж какво-то правишъ ты.

На празно побчавашъ дѣдги-тѣ, ако не отѣбгвашъ отъ оноба за кой-то ги вижкра-навашъ.

РОГЯЧЪ И ШОПЯРЪ.

Защо сѣ хвалишъ за голѣминъ-тѣ на тѣло-то си? дѣмалъ шѣпаръ-тѣ на рогача, кога азъ, кой-то съмъ толко малъкъ, малкичко да краснѣ накарвамъ тѣ да бѣгашъ; грозота-та на гласа ти о съмнѣо ма накарва да бѣгамъ а не страхъ-тѣ че си юначенъ, отговорилъ рогачъ-тѣ.

Бѣдѣмни-тѣ сѣ хвалатъ за оноба за кой-то повече имъ прилича да сѣ срамѣватъ.

МОХА И ПЧВА.

Моха-та сѣ хвалила на пчелъ-тѣ, и дѣмала азъ живѣ-ж гдѣто живѣ-ж-тѣ хора, вѣхувамъ даже до вѣ царски-тѣ палаты, снамѣрвамъ сѣ на царски-тѣ трапезы не призована, и сѣ храни-ж бѣхъ тѣрѣдъ, много пжти и предѣтъ да прострѣтъ рѣжъ кимъ лѣтіе-то. Я ты сѣ дѣдишъ цѣлъ дѣнь, затворена въ кошара, или ако излѣзнешъ за малко, обыхождашъ горы-тѣ, сѣкирашъ нѣждно-то вѣщество за да направишъ меда, кой-то храни по вѣчко мохи-тѣ и чѣловѣцы-тѣ нежели тебе. Правда, отговорила пчела-та, можаше да сѣ хвалишъ, о мѣхо, на лѣхѣваніе-то и на леснѣ-тѣ си прѣхранѣ, ако при-добываше за това нѣкакъвъ почетъ. Но чѣловѣцы-тѣ сѣ толко отаготени отъ бѣзсрамство-то, ти, что-то направишъ нарѣчно сѣ-

чиво, мѣхоловки-тѣ, за да та подѣж-тѣ
отъ кѣшѣ-тѣ си.

Оный е похваленъ кой-то ползѣва дрѣ-
ги-тѣ съ трѣдове-тѣ си.

МЯГЯРЪ.

Вдно магаре натоварино съ соль, като
преминѣвало еднѣ рѣкѣ, стрѣгнало съ та пад-
нало: слѣдѣ малко като съ исправило ѹга-
дило че мѣ поблѣкнало, что-то отъ соль-та
съ постопило въ водѣж-тѣ. Дрѣгѣ пѣтъ бы-
ло натоварино съ вѣланѣ и като минѣвало е-
днѣ рѣкѣ, лигнало само вътрѣкъ съ надежѣ
да мѣ олекне пакѣ, но като съ напила вѣла-
на-та съ водѣто немогло беке да стане.

Коварни-тѣ (шѣирети-тѣ) сами си спѣ-
челватѣ пагѣж-тѣ.

МЫШКА.

Вдна мышка като и не постигало что
крадала всакѣй дѣнь гоѣжѣ, прицѣвало и съ

еднѣ голѣмѣ кѣжѣ мѣко което не съ побира-
ло въ дрѣкѣж-тѣ на гнѣздо-то и. Като съ
по съвѣтовала съ свѣн-тѣ си, открила да
раширочи дрѣкѣж-тѣ, за да може отъ сега на
татакѣ да краде и голѣмѣ и малкѣ. Но и-ж
разширчила толко много, что-то и котка-та
съ проврѣла до гнѣздо-то и и-ж истребила съ
сичкѣ и челады.

Дакومتво-то мнозина е погѣбило.

МОХИ.

Въ еднѣ пчеларницѣ съ излѣло медѣ. И
така съ събрали тамо много мохи и нака-
цали въ меда да ѡдѣжѣ, но като имѣ за-
лѣпнѣли крака-та, не можѣ беке да хвѣрк-
нѣжѣ и съ издавили.

МАЙКА И ОУНѢ.

Вдно момченце открадало еднѣ иглѣ,
и и-ж занѣсло на майкѣ си; а она вмѣсто да
го погади, позахвалѣла мѣ че е пригодникѣ.

От време, като пораснахъ съ кражеж-тъ, хваналъ да краде скъпъ работъ. До гдѣ-то най сетне бловенъ; ождили го на смъртъ като крадецъ. Майка мѣ, на това, плакала не ътѣшно, и бирѣкла подиръ сына си кѣмъ кѣсилъж-тъж. Тогази сынъ и сѣ окарналъ кѣмъ не-ж и рекълъ: что плачешъ на праздо, злочеста майко? и ты нещеше да останешъ безъ мене, и азъ не щѣхъ да испаднѣ на такъж безчестнѣ смъртъ, ако бѣше ма принѣдила, когато ти донесохъ иглъ-тъж, да ѣ-ж върна отъ гдѣто кѣхъ ѣ-ж зѣлъ.

Малки-тѣ погрѣшки пренебрегвани съ начала, докарватъ чловѣцы-тѣ до голѣмы злочестіи.

ОУНЪ РАЗКЛѢДНЫИ.

Вдинъ разкѣлѣденъ момикъ, като разпръсналъ бащинъ си имотъ, плачѣлъ като сѣдѣлъ голъ и косъ при старж-тъж си майкѣ. И майка мѣ сѣкала че тѣзи сълзи сѣ

отъ покаеніе, рекла мѣ недѣй сѣ кахари, сынокъ харизвамъ ти едно отъ двѣ-тѣ си ложиѣ; и ако залѣгашъ да го рабѣтишъ до-вольно е да тѣ хране и да те овлѣча. О, колко развесели насѣкѣрено-то ми сѣрдце, майчице, отговорилъ разкѣлѣдныи; крачмаръ-тъ не смѣе ми каза че не има бѣке какво да продамъ.

Овѣждавайте, О момцы, дѣшебны-тѣ страсти предъ до гдѣ не сѣ сѣ окарнали на привычки (терѣклижкѣ).

ПОТОПІВНІВ НѢ ДВѢМА БРѢТА.

Двама братѣ ходили по морѣ и сѣ строшилъ корака имъ. Предъ да потѣне корабѣ-тъ по младый сѣ сѣкалѣкалъ, хвърналъ сѣ въ морѣ-то, и испѣвалъ въ наелижнѣ островъ, отъ гдѣ-то отидѣ на отечинѣ-тъж си. И ка-то го пыталъ баця мѣ, гдѣ е братъ ти? отговорилъ: до кога-то го азъ придѣмвахъ да направи като мене, той обръчаше ламба-

ды на сватого Николаа, да го избеаи отъ тѣхъ бѣдъ; и така са удааи. Като чѣ то-ва клетый баща; не знае-ж, сыноко, рекъла, кое да оплаквамъ смъртъ-тѣ, или бездѣ-то на брата-ти, кой-то не знаахъ че, и самъ Богъ остави-ж въ жалъ-тѣ имъ честь онѣхъ кои-то не рачатъ да употреби-жътѣ способны средства за спасеніе-то си.

НѢПРІАТѢЛИ.

Двамина что си враждѣвали и са мразали, слѣчило имъ са да идѣтъ по море на едни корабѣ, и сѣдѣли едни на предни-цѣ-тѣ, другъ на задни-цѣ-тѣ. Отанало бѣра, и корабѣ-тѣ дошѣла до потопаваніе. Онѣхъ что бѣла на задни-цѣ-тѣ попыталъ кормчиа, отъ кой-жъ странѣ ще по напредъ да са потопи корабѣ-тѣ. Я той предница-та рекъла. Вѣхъ, кажалъ той тогава, не ма е жалъ че щѣ да бѣмъ, като щѣ види-жъ вражде-ника си преди менѣ да бѣмъ.

Мнозина отъ челоуѣцы-тѣ не са гри-жатъ за свои-тѣ пагѣбѣ, ако види-жъ само не пріатели-тѣ си по на предъ въ пагѣбѣ.

ЗЕМЛЕДѢЦЪ И СЫНОВѢ-ТѢ МЪ.

Вднѣхъ земеделѣцѣхъ познахъ че наближила смъртъ-та мѣ, наѣмилъ да направи сынове-тѣ си искѣни въ земеделіе-то, за това ги свикахъ и имъ кажалъ: Чѣда! азъ съмъ пѣт-никъ; а какко-то имамъ въ лѣзіе-то е. Дѣца-та взѣмнѣли че иманье има заровено тамо; слѣдъ кацѣнѣ-тѣ имъ смъртъ, прекопали дваждѣ и триждѣ лѣзіе-то. Иманье не спо-лѣчили но като разкопали лѣзіе-то добръ, дало двоенъ и тронъ плодъ отъ кое-то са убогатили. Трѣдѣ-тѣ е имѣніе на челоуѣ-цы-тѣ.

ОТЪПЯНИНЪ И КЪЧѢ-ТЯ.

Иѣкой челоуѣкъ като го хванало зла-зима, изѣла най напредъ овцы-тѣ сѣтиѣ

кожы-тѣ, и като държала зима-та еще, за-
клаах и работны-тѣ воловы. Вѣчета-та това
като видѣли, стоворили сѣ; да бѣгамы и
ный отъ тѣка; ако господарь-тѣ ни не смили
работны-тѣ си воловы, какъ ще смили насъ?

Отъ тѣзи трѣкѣва повече да бѣгамы,
и да сѣ коимъ, кои-то и свои-тѣ си по-
бреждатъ.

ЛѢКЯРЬ И БАБИЧКА.

Нѣкоя бабичка и-ж болѣли очи-тѣ, при-
зовала едного отъ лѣкари-тѣ и сѣ погодила
съ него, ако и-ж исцѣри да мѣ плати, ако
ли не да мѣ не дава ничто. И така запо-
ченъ лѣкарь-тѣ да и-ж цѣри. Ходѣахъ всѣкъ
денъ да и маже очи-тѣ, и ги вържалъ, като
не можала она да гледа той какво-то намѣ-
ралъ изъ кѣши земалъ. Покѣшнина-та на
бабичка-та отъ день на день намалѣвала,
и кога-то че оздравѣла не биждала беке ни-
что изъ кѣши. Лѣкарь-тѣ искаахъ заплатъ,

что-то прогледала чисто сѣга. Побече ослѣ-
пѣхъ, сѣга отговорила бабичка-та, что-то
догдѣ-то ма болѣхъ очи-тѣ, много отъ
покѣшнинкѣ-тѣ си гледахъ изъ кѣши; а
сѣга като казвашъ ты че гледамъ отъ не и-ж
ничто не видѣ-ж.

Лѣкари-тѣ челоуѣци какво-то праватъ
намѣрватъ изобличение-то си.

ШАРАНЪ И ДЕЛФИНЪ.

Шаранъ гоненъ отъ Делфинъ бѣгалъ
къмъ паметко-то, но като навлижало даго
хване истырѣахъ сѣ много и сѣ хвърлиахъ
далеко на сѣшъ. Делфинъ-тѣ затырѣахъ и
той да го хване мѣкѣахъ сѣ такожде на
сѣхо. И кога-то сѣ обратиахъ шаранъ-тѣ да
видѣахъ делфина че издѣхва, рекъахъ: не ми
е беке мѣчно че ще смрѣ, като гледамъ ви-
новника на смърть-тѣ ми сѣ мене заедно
да умира.

Челоуѣцы-тѣ лесно претърпѣватъ зло-

честин-тѣ си, като гледатъ виновници-тѣ на тѣхъ че сж и тѣ злочести.

БОБРЪ (кондѣсх).

Бобръ-тѣ е четвероножно животно, което живѣе повечко из блата-та, на кого-то мжди-тѣ казватъ че сж потребни на лѣкары-тѣ. Той, кога-то види че го гонятъ челоуѣцы-тѣ, и като знае зашто го гонятъ, откъсва слабини-тѣ си, хвърля ги на гонители-тѣ, и така сѣ изкава.

Змни-тѣ челоуѣци за изкавваніе-то си не смилѣватъ имѣніе-то си.

КЪЧѢ И ГОТВАРЬ.

Вдно кѣче влѣзло въ еднѣ поварни-ж, и като си ималъ готварь-тѣ работѣ, грабнало отъ насѣченно-то месо сърдце-то и побѣгнало. Готварь-тѣ като сѣ обжрналъ и го видѣлъ че бѣга, рекълъ: бѣгай ты, но знай. Че щѣ да тѣ бардѣ-ж, гдѣто и да

бждешъ; что-то не ми откраднѣ сърдце но ми даде сърдце.

Челоуѣцы-тѣ сѣ зчатъ отъ оноуа което пострадаватъ.

КЪЧѢ И ВЛѢКЪ.

Вдно кѣче стоало вхнѣ предъ вратника, затекълъ го влѣкъ-тѣ, и щѣлъ да го хааде а то мѣ сѣ молило, да го неаде сѣга; что-то сѣга, рекло, сѣмѣ сѣхо и пѣстало; ако ли че мѣ почакашъ малко, господари-тѣ ми щѣтъ да прави-тѣ сватѣж, и азъ като щѣ амѣ тогази до боли-ж, щѣ затлѣстѣ-ж, и щѣ станѣ за теке по пріятна гозка. Влѣкъ-тѣ свѣрнѣ отишелъ си. Олѣдѣ нѣколко дни сѣ хабжрихлъ, и като видѣлъ кѣче-то отъ вхтрѣ вратника да лежи, възпрѣлъ сѣ да го выка, и мѣ припоминѣлъ какъ сѣ сѣ погодили. Я кѣче-то: кѣмче. Влѣче, рекло. Дрѣгъ пѣтъ кога мѣ видишъ отвхнѣ вратника не чакай за сватѣж.

хората да имъ гледа джъ; че ще да познае какво ще имъ са слъчи за напредъ. Той часъ дошелъ нѣкой си и мѣ рекъ, че къща-та мѣ обрали. Той скочилъ и плачишкомъ тичалъ къмъ дома си. И така като тичалъ дръгъ единъ мѣ рекъ: о ты! кой-то са хвалиши че познавашъ дръги мѣ какво ще са слъчи, неможѣ ли да предвидиши какво ще ти дойде до главъ?

Нѣкои немогътъ да расправѣ-жтъ своитѣ си работы, пакъ са наематъ да расправѣтъ хорски-тѣ.

ПРИДѢПЪ, ШИПКА И ПЯТИЦА.

Прилѣпъ-тъ, шипка-та и юрдечка-та са наорточили да тѣргѣватъ. Прилѣпъ-тъ заелъ пары и вложилъ въ средъ; шипка-та дръхы вложила; а юрдечка-та мѣдъ (бакаръ), и тѣй влезли въ корабъ да идѣтъ презъ море на панаиръ. Като станало силна буря, потопилъ са корабъ-тъ съ стокъ-тъ, а тѣ ед-

намъ исплѣвали на сѣхо. Отъ тогачи патица-та гдѣ-то види картинкѣ гѣрка са да по намѣри мѣдъ-тъ. Прилѣпъ-тъ коаци са отъ възимодавцы-тѣ, дѣтъ са крѣе, и само ноца излѣзва на пашъ. Я шипка-та расте по пѣтица-та и закача кой какъ мине да не бы да познае нѣкой-ж отъ дръхы-тѣ си.

Въ какво-то са залѣгамы, въ такво и най сѣтне испадамы.

БОЛНЬИ И ЛѢКАРЬ.

Нѣкой си былъ болнъ, и като го попыталъ лѣкаръ-тъ, какъ са е миналъ. Испотихъ са казалъ, отъ мѣрж-тъ повече. Я лѣкаръ-тъ, добро е това рекъ. Втори пѣтъ като го попыталъ, какъ е, силно повращахъ отговорилъ, и това е добро рекъ лѣкаръ-тъ. Третій пѣтъ като го попыталъ, какъ станъ сѣга, отекохъ мѣ рекъ, и това пакъ е добро рекъ лѣкаръ-тъ. Четръ нѣкой отъ свои-

тѣ мѣ като го попыталъ, какъ си? азъ
рекалъ, пократиме, отъ доверниы змирамъ.

Не сж за вѣрваніе челоуѣцы-тѣ кои-то
всакога за хатъръ хортѣватъ.

ДЪРВАРЬ И МЕРКУРІЙ.

Като сѣчалъ нѣкой дърва край рѣкѣ,
отарвалъ си крадѣж-тѣ, наскъркенъ отъ това,
сѣдналъ край рѣкѣ-тѣ и ѿ-ж оплаквалъ. Мер-
курій като разкралъ това, смилилъ сѣ за
челоуѣка, гѣрналъ сѣ въ рѣкѣ-тѣ, извадилъ
златѣ крадѣж, и го попыталъ, таа ли е что
си изгѣнилъ? не е отговорилъ дърварь-тѣ.
Пакъ поганѣлъ, и изнесълъ сребрънѣ. Дър-
варь-тѣ отговорилъ: и таа не е моа. Третій
пѣтъ сѣ скрѣлъ въ водѣ-тѣ Меркурій, и из-
вадилъ сѣщѣ-тѣ мѣ крадѣж. Той като ѿ-ж
видѣлъ това е, рекълъ, моа-та. Меркурій ка-
то го възлюбилъ за правдѣ-тѣ мѣ, пода-
рилъ мѣ и тры-тѣ. Я той, като си трыгилъ,
расказалъ какво мѣ сѣ е слѣчило на сички-

тѣ си дръгари. Отъ кои-то единъ набѣмилъ
да направи и той така. Дошелъ край рѣ-
кѣ-тѣ, и сѣщѣ-тѣ си брадѣж нарочно като
пѣсналъ въ вѣра, сѣдналъ да плаче. Мер-
курій сѣ вѣстилъ и предъ него, разкралъ при-
чинѣ-тѣ на плача, гѣрналъ сѣ както по на
предъ и извадилъ златѣ крадѣж. и го по-
пыталъ, тѣ-ж ли е изгѣнилъ. Я той радо-
стно, ѿ-ж рекълъ. Меркурій разадосанъ
за такѣози бѣстраметво, не само не-ж скрѣ,
но не-то неговѣ-тѣ мѣ отдаде.

Божество-то колко-то помага на правед-
ны-тѣ толкози сѣ противи на не праведны-тѣ.

МЯГЯРЪ И ГРАДИНАРЬ.

Магарѣ-то слѣгѣвало на градинарь, и за-
что-то много сѣ трѣдило, а малко го хра-
нили, молило сѣ на зебеа, да сѣ промѣни
отъ градинаря, и да сѣ препродаде на дръги
господарѣ. Зебѣз го посѣшавалъ, и като сѣ
продало на грѣнчарѣ пакъ сѣ оплаквало, че

го товаратъ по много отъ първѣнъ, да носи
калъ и грънцы. За това сѣ молило да про-
мѣни господарѣ си, тогази сѣ продало на
уѣмаръ (табакъ). Вѣга като изпаднало на по-
лошавъ господарѣ отъ първѣны-тѣ, и като
гледало както правѣлъ той, сѣ въздѣхнова-
ние рекло; тежко ми кѣто! подокрѣ ми кѣше
да си останѣ при предны-тѣ стѣпани; что-
то, какво-то гледамъ, този, и кож-тѣ ми
ще изработи.

Облѣгчѣ-тѣ тогачи жалѣ-хѣ за прѣ-
ны-тѣ си господари, когда-то опозналѣ-хѣ
докрѣ вторы-тѣ.

ОРУДЬЯ И МОРЕ.

Нѣкой овчаръ пасалъ стадо-то си край
море-то, и като го гледалъ тихо, прицѣло
мѣ сѣ да заплава по тѣрговѣ-ж. И тѣй като
продалъ овцы-тѣ, и кѣпилъ финицы (хормы),
плѣвналъ. Въ плѣванѣ-то хванало го кѣра,
и като испадналъ въ опасность коракъ-тъ да

са потопа, нсхвърлиах сичко-то време и ед-
вамаз съ празен коракъ са отървалъ. Олѣдъ
нѣколко време като са слѣчилъ другъ нѣ-
кой при него, и са чѣдалъ на морска-та ти-
шина (по слѣдаю было тогази кротко море-
то) той отговорилъ: какво-то са види, щъ-
тъ мѣ са пакъ финицы, и за това са по-
казва мирно.

ТИГЛАЛА-ТА СТАНВАТЪ НАЗКА НА ЧЕЛОВѢ-
ЦЫ-ТѢ.

ПРАГОВА и АБЪЛКА.

Праскова-та и Алѣка-та сѣ припирали
към е по хубава. И като сѣ наддѣмвали
понеждѣ си, драка-та татѣкъ облизомѣ ги
чѣла. Стига, рекла, о пріѣтелки, стига да
сѣ карамъ.

Кога-то сѣ по предны-тъ хора припи-
ратъ, и онѣзи кон-то за нищо не сѣ до-
стойни показватъ сѣ че сѣ нѣчто.

ОСИ И ВРѢЩИЦЫ.

Оси-тѣ и Врѣщиц-тѣ ожаднѣли и дошли при единѣ лошарѣ и искали отъ него водѣ, и мѣ съ обрѣчали на мѣсто заплаатѣ за водѣ-тѣ — Врѣщиц-тѣ да прекопаи-жтѣ лоше-то. Я оси-тѣ като обикали-жтѣ да пж-ди-жтѣ крадцы-тѣ съ жила-та си. Я лошарѣ-тѣ имѣ рѣкаж, че азѣ имамѣ два бола, кои-то нищо не ми съ обрѣчатѣ, пакѣ си-ко-то прави-жтѣ, по доврѣ е тѣмѣ да дамѣ, нежели вамѣ.

Мнозина съ обрѣчатѣ да ползѣватѣ, а тѣ повече повреждатѣ.

МЯЛКО-ТО РОГЯЧѢЩИЦѢ.

Младо-то рогаче рекло на каца си; Те-те, ты си и по голѣмѣ и по брѣжѣ отъ кѣчета-та, имашѣ и преголѣми рога за да съ пазишѣ, кога е така зашто съ коншѣ отъ тѣхѣ? И той мѣ смѣхнѣшкомѣ отговорилѣ:

прако казвашѣ това сынко; едно само знаи-ж, че кога чѣи-ж кѣчешко лаанѣе, той часѣ, кѣжѣ да знаи-ж зашто, кѣмѣ бѣганѣе политами.

Кои-то съ природно страхливи никое побѣванѣе не може да ги направѣ дѣрѣ-новенни.

ЗАЙЦИ И ЖАБИ.

Обжрали съ нѣкога Зайци-тѣ, и съ оплаквали за живота си че всакога въ опас-ность е и испланенѣ съсъ страхѣ. Чѣто-то и отъ хора-та и отъ кѣчета-та и отъ Орлы-тѣ, и отъ много дѣрѣги съ трыи-жтѣ, кога е така, по доврѣ е въ единжѣ да умремѣ, а не презѣ сичкѣи си животѣ да треперимѣ. Това като обѣдѣмали, вѣдѣнали съ кѣмѣ вѣра, да съ нахѣврлатѣ и да съ издаватѣ. Жаби-тѣ, кои-то были излѣзли около вѣра, като чѣли тропанѣе-то, той часѣ наскачали пакѣ въ вѣра. Тогази единѣ по ѣменѣ отъ зайцы-тѣ, рѣкаж: стой те дѣрѣжина, не дѣи-

те направба на себе си никакво зло; сѣга както видите, има и отъ насъ по страхливѣ гадини.

Злочести-тѣ сѣ утѣшаватъ кога видѣ-жтъ че има и дрѣги отъ тѣхъ по зло.

МАГАРѢ И КОНЬ.

Магарѣ-то бѣлажавало коня, че го хранихтъ изюкило, и го гледатъ, и го редѣ-жтъ, а оплаквало себе си, чи нѣма и сламицъ до сытость да ѣде. Но като дошло време за войскъ, и войскарь-тъ обржени възсѣднали на коня, и на сила го вкаралъ-въ коя, гдѣ-то и падналъ раненъ. Това като видѣло магарѣ-то промѣнило мысль-тъ си и начало да окайва каня.

Не трѣбва да ревнѣваме (каскандисваме) кметовы-тѣ и имотны-тѣ хора, но да размысламы и опасности-тѣ имъ и да обывамы сиромашіи-ж-тъ.

СРѢБРОЛІ-ОБВІДЪ.

Нѣкой сребролюбецъ като направилъ сичкій си имотъ на пари, и ги стѣпилъ да направилъ златъ топъ, зарынилъ го на нѣкое мѣсто, гдѣ-то, зарынилъ заедно съ него и дрѣх-тъ и бѣма си, тѣ ходѣлъ всякой день да го гледа. Дрѣгъ единъ като го пригледалъ разбралъ каква е работата, ископалъ и извадилъ златый топъ. На стрѣна-та дошелъ пакъ той и видѣлъ мѣсто-то празно, началъ да плаче и да си скѣби космы-тѣ. Нѣкой си като го видѣлъ така, и сѣ набѣчилъ зашто е това, рекълъ: не бивай о дрѣже! что-то и когато си имѣлъ злато-то като че си го не имѣлъ. Бега взѣми единъ камъкъ и го тѣрни на мѣсто злато-то. Все толко ще ти хване мѣсто, что-то какво-то развирамъ, че и когато си ималъ злато-то, не си го употрекавалъ за нищо.

Ничто е имѣніе-то кога-то не е употре-
еніе-то.

ПАТКИ И ЖЕРАВИ.

Патки и жерави пасали на еднѣ лѣжжъ,
като сѣ показали ловцы-тѣ, жерави-тѣ
като лѣжки, скоро хвъркнали; и патки-тѣ
заради теготѣ-тѣ на тѣло-то си останали и
ги ѣли.

Кога-то дойдѣтъ ѣсилни времена, не
имотни-тѣ лѣсно сѣ премѣстѣтъ, а когати-
тѣ испадѣтъ въ злочестіи.

А Ъ Ж В Ц Ъ.

Нѣкой сиромашъ като колѣдѣвалъ окре-
калъ сѣ на боговы-тѣ ако охдѣвалъ да имъ
принесе сто волове на жертѣ. Богови-тѣ
като искали да го искѣ-жѣтъ, отмѣнихъ
го отъ колѣстѣ-тѣ. Олѣдѣ провдигѣніе-то
си той като нѣмалъ отъ гдѣ да земе во-
лове, направилъ сто отъ калъ пожре ги на

олтара и изгори. Богови-тѣ за да мѣ
отметѣ-жѣтъ, представили мѣ сѣ на сѣнь и
рекли: иди край море-то на еднѣ кое мѣсто,
тамъ щешъ да намѣришъ тысяща драхми
като сѣ провдѣляшъ той на радо сѣрдце, и
сѣ бѣрѣшишъ полетѣлъ кѣмъ ѣказано-то
мѣсто да дѣри пары-тѣ. Тамъ испадѣлъ
на пирати (морски разбойници) тѣго ѣлови-
ли. Обрѣчалъ имъ сѣ ако го пѣти-жѣтъ да
имъ даде тысяща таланта (една опредѣлен-
на сѣма) но тѣ като го не вѣрвали, за-
бѣкали го и го продали за тысяща драхми.

На лѣжжы-тѣ враждѣва кожество-то.

КОМАРЪ И ЛЪВЪ.

Комаръ-тѣ дошелъ при лѣва и рекълъ:
не ти сѣ коі-жъ, не си по силѣнъ отъ мене,
каква е твоѣ-та сила, това что дерешъ сѣкъ
ногѣте; и хапешъ сѣ жѣвы? това го прави и
жена-та коѣ-то бѣе мѣжа, ахъ сѣмъ много
по храбѣръ отъ тебе, и ако щешъ да сѣ по-

коримъ. И като покрайне комаръ-тъ въ-
цаше са и хапаше лъва по безкосманны-тъ
мѣста около носа. Лъвъ-тъ отъ болѣсть съ
схцы-тъ си ногтѣ са раздырала до гдѣ-то
отмалнѣла. Комаръ-тъ пакъ като побѣдилъ
лъвъ засвирилъ, запѣлъ побѣднъ пѣсанъ и
хвѣрчалъ. Но като са спалъ въ пай-жчинъ-
тъ го замѣкалъ пай-жкъ-тъ, плачаль и дѣ-
малъ: тяжело ми! по голѣмы животны побѣ-
дилъ, а отъ по малко са надвигъ.

Мнозина съкаратъ по го голѣми отъ
тѣхъ. а падатъ отъ по малки.

ВЛѢВЪ И ЖВРЯВЪ.

Закачило са нѣкога на вѣлка въ гърло-
то една кость, тж са молилъ той на жера-
ва и заплата мѣ окричаль ако пжхне гла-
въ-тъ си въ уста-та мѣ да извади кость-
тъ отъ гърло-то мѣ. Жеравъ-тъ, като дѣл-
гошѣсть, извадилъ кость-тъ, и си искалъ за-
платъ-тъ отъ вѣлка, а той като си потра-

калъ жжкъ-тъ, малка ли заплата е, режалъ,
това само, че отъ вѣлчешки уста извади
главъ-тъ си здравъ и никакъ неповрежденъ.

Мнозина като са изкаватъ отъ опас-
ности така заплашатъ на благодаритѣ си.

МЯГЯРЪ И ЛЪВЪ.

Отъ нѣкое магаре заедно пасалъ и пѣ-
телъ. Единъ лъвъ нападна на магаре-то,
пѣтелъ-тъ прокѣкорихалъ и лъвъ-тъ (кахватъ
че са кои отъ пѣтловый гласъ) побѣгнжалъ.
Магаре-то пакъ възмнѣло че отъ него побѣ-
гнжалъ лъвъ-тъ, въспало са върхъ мѣ; и
като го гонило до нѣкъдѣ отъ гдѣ-то не
было чѣтъ вече пѣтловый гласъ, лъвъ-тъ са
вратилъ и сдавилъ магаре-то, кои-то като
ѣмирало дѣмало: бѣдно и безѣмно джъ! ка-
то не съмъ отъ провойницы родители, что
щѣхъ на кой.

Мнозина, като са смираватъ нарочно

непріятни-тѣ представатъ са, и така са изгубватъ.

ВЛВЪНЪ И ЛЬВЪНЪ.

Вдинъ единъ като вѣгалахъ отъ ловцы-тѣ, влѣхънахъ въ нѣкои-жъ пещеръ, и тамо налѣ-
таахъ на лѣвъ, кой-то і-жъ добувахъ и сдобиахъ,
тѣ въ смираніе-то си дѣмала: тежко ми
като вѣгахъ отъ челоуѣцы-тѣ, налѣтѣхъ
на най-свирѣпый отъ звѣрове-тѣ.

Мнозина като вѣгатъ отъ по малки вѣ-
ды налѣтватъ на по голѣмы.

СВИНІА И КЪЧКА.

Свиніа-та и къчка-та са припирали
заради рожежъ. Рекаа къчка-та че най лесно
и най скоро щена-та оцена отъ сички-тѣ
четвероножни, на кое-то свиніа-та отговори-
ла: това като дѣмашъ, припомни, че слѣ-
пи щенишъ къчица-та си.

Работа-та не са гледа по възраж-тѣ;
но по свършенство-то.

ЛЪВЪНЪ И ВЛѢКЪНЪ.

Лѣвъ-тѣ застарѣахъ лежалахъ колени въ пе-
щеръ-тѣ си. Вѣхъ дошла да го нагледатъ,
отвѣнъ лисица-та, сички-тѣ дръги жи-
вотни. Влѣкъ-тѣ что былахъ сърдитъ на
лисица-та намѣриахъ тогизи време да і-жъ
ковлади предъ лѣва че не рачи да при-
познава владѣтелеа, тѣ за това не иде нето
да го нагледа. Въ това време лисица-та
къла дошла отъ вѣнъ и чѣла сетны-тѣ дѣ-
мы на вѣлака. Лѣвъ-тѣ разадосанъ скър-
цаше съ жѣвы вѣхъ лисица-та; но та като
поска времъ да са оправдае, рече: отъ тѣ-
зи що съ тѣка свърани кой е принебавъ тол-
ко полхъ, колко-то ахъ, что ходихъ вѣждъ
да пытамъ и да распытвамъ и ето набчихъ
цѣръ за тебѣ. Лѣвъ-тѣ той часъ і-жъ принѣ-
дихъ да каже цѣра, и та отговорила: да о-

двирешъ живъ близъ, и до гдѣ-то е още кожата мѣ топла, да са обвѣши въ ней-ж. Лѣвъ-тъ скочилъ и задралъ вълака, а лъсница-та смѣхишка-та мѣ дѣмала: не трѣба да расръждашъ господара но да го скротаваши.

Кой-то копae амж дръгимѣ самси пада въ не і-ж.

Ж В Н Я.

Нѣкоя жена имѣла мжжъ пѣаница и като искала да го отбѣчи отъ тѣзи страсть, такво нѣчто измждрила. Като го пригладала че е наждени доврѣ, и са прострѣла като мрътавъ дигнала, занесла го въ гробница-та, сложила го въ единъ празенъ гробъ и си отишла. И като смѣтнала че може да е истъврѣжилъ отишла и за хлопала до гроба. Той са убѣдилъ и попыталъ кѣй хлопа? азъ, рекла жена-та, кой-то носі-ж на мрътвы-тѣ хлѣбъ; а той, нещъ хлѣбъ, о дрѣ-

же, по доврѣ винце ми донеси. Жена-та въздѣхнула и рекла: тежко ми нито съ това сполѣчихъ; той не само че не са поправно и похлѣ отхажда.

Не трѣба да оставамеъ злы-тѣ дѣла да са продължаватъ, что-то напokonъ не могатъ да са искорени-жтъ.

КОСЪ (птиче).

Нѣкой косъ въ решеткѣ (кафесѣ) бѣлъ покаченъ надъ едни прозорцы. Прилѣпъ (птиче) дошелъ при него едни вечеръ като пѣалъ и го попыталъ за кой-ж причинъ нош-ж пѣе а денѣ мжачи. Не е напраздно това, отговорилъ Косъ-тъ, что-то като пѣахъ испървома денѣ зловихъ ма, и отъ това са браздмихъ; прилѣпъ-тъ рекълъ: не трѣба сега да са пазишъ, кога-то нѣма никаква полза, но преди, до гдѣ не бѣхъ та зловилъ.

Олѣдъ злочестій-тѣ раскайване-то е безъмно.

ЗВМЛВДѢВЦЪ.

Ракетникъ нѣкой като копаалъ земѣ-ж-та намѣрилъ имѣніе. И за това всякой день і-ж обѣнчабалъ, като че мѣ та направила добро. Честь-та (каметъ, бахтъ) са била, и мѣ рекла; человекъ! что въздаваши мон-тѣ почиты на земѣ-ж-тѣ, като си на мене должни что-то та обогатишъ? ако са про-мѣни време-то, и имѣніе-то ти отиде въ другъ рѣкъ, не щешъ ли тогачи да хѣлиши честь-тѣ си.

Трѣба да познаваме благодѣтели-тѣ си и тѣмъ да отдаваме почетъ.

ПЧЕЛАРЬ.

Нѣкой крадецъ вѣзълъ въ единъ пчелинъ, кога-то нѣмало пчеларъ и подрѣ-залъ питы-тѣ. Дошелъ си пчеларъ-тѣ и ка-то видѣлъ растѣрилъ за питы-тѣ. Междѣ това пчели-тѣ като са забържали отъ паши

и го сбавили, сърдити че имъ нѣма меда, вѣли да го жили-ж-тѣ и го злѣ ранили. Я той дѣмалъ: проклети гадини оногачи кой-то ви искради питы-тѣ оставихте безъ повре-дж, а мене, что вы пригодавамъ жили-те.

Мнозина като не промѣватъ конъ съ врагове-тѣ имъ че да са пази-ж-тѣ, пристрѣ-ватъ пріатели-тѣ си за врагове.

МАЙМОНЪ И ДѢЛФИНЪ.

Нѣкой си павбалъ въ корабѣ имѣлъ съ себе си и маймона и като дошле близо при Цариградѣ бѣра хванала кораба и го потопи-ла. Като щѣла да са сѣдави и маймона-та нѣкой дѣлфинъ (домѣхъ калжкъ) сторилъ і-ж на человекъ, хѣлъ і-ж на грѣхъ да і-ж изнесе на сѣшъ. Като дошле къмъ краа дѣлфинъ-тѣ попыталъ маймона-тѣ Царогражданинъ ли е? О, отъ почетны и богаты родители съмъ ро-денъ рекла маймона-та. Дѣлфинъ-тѣ пакъ, да не бѣдешъ отъ фенеръ? на маймона-та са

сторило че пъта за нѣкой челоуѣкъ рекла,
О, роднина и пріатељ ми е дѣлфинъ-тъ раз-
сърдени за таквиѣ лажъ, пѣстиахъ маймѣ-
нъ-тъ да са ъдави.

Кои-то не знаи-хтъ истиннъ-тъ, всако-
га ги иматъ за лажцы.

ВЛѢКЪ И КОЗА.

Вдна коза като останала отъ стадо-то
подыриахъ i-жъ вѣлкы-тъ, на кого-то та като
са окърнала рекла: о, вѣлче! ъвѣрихъ са,
че щъ да ти бѣдъ гозка, но за да не ъмрѣ
не пріатно, първомъ ми посвири за да пои-
граи-жъ. Като свирала вѣлкы-тъ и играаа
коза-та, чѣли кѣчета-та и погнаа вѣлка.
Я той като търтиахъ, рекахъ на козъ-тъ; по
правда страдамъ тоба трѣбваше като че си
бѣхъ готваръ, да не ставамъ свирецъ.

Прави кое-то знашъ да не пострадаешъ.

ЧЯВКА И ГЛАЖБИ.

Чавка-та като видѣла въ нѣкой-жъ гла-

карницъ голжен че са хранали доверѣ, по-
мажала са съ бѣло и отишла при тѣхъ като
че и та е отъ този оцери. И до гдѣ-то че
мѣлчала сакали че е глажеъ и i-жъ имѣли. Но
еднѣжъ като са свржкала да програцала, пох-
нали каква е пасмина и i-жъ испъдиаа. Като
изгѣвила тѣхъ прѣхрана забърнала са пакъ
при чавки-тѣ, но и тѣ като i-жъ не познааи
заради промѣненіе-то на періа-та и пропъ-
диаа i-жъ.

Ни нашъ ни башъ, носи враже кждѣ
знашъ.

МРАВИИ.

Вгашній мравій былъ едно время чело-
вѣкъ, и като са занимавала съ орачество,
не са доволствѣвала само на свои-тѣ трѣ-
дове, но крадѣли и плодови-тѣ на сѣсѣды-
тѣ си. I-Опитери разгнѣвени за негоуи не
праведни докыи, преобрази го на тоба жи-
вотно кое-то наричаа мравій. Я то като

промѣни наличіе-то си, расположеніе-то си не промѣни. Че и до нѣмѣ като обыхождатъ гѣмната (харманы-тѣ) сѣбира чѣжды-тѣ трѣдове и ги прискобва.

Кои-то сѣ природно лошаки, ако и да промѣни-жтъ свой видъ, начина си не промѣняватъ.

ПРИЛѢПЪ И КОТКА.

Прилѣпъ падналъ на зѣми-жтъ, и го уловила една котка, и като цѣкла да го счисти, той и сѣ молилъ да го пѣсти. Котка-та отговорила че не може да го пѣсти что-то е враждебница на хвѣрковаты-тѣ, на това прилѣпъ-тъ: азъ не съмъ хвѣрковато, но чѣтвърконожно отъ мышки-тѣ, и така го пѣснала. Дрѣгъ пѣтъ пакъ падналъ, и като го уловила дрѣга котка, молилъ и сѣ да го не изѣда, и та като рекла че е враждебникъ на сички-тѣ мышки, той отговорилъ: че не е мышка, но прилѣпъ. Така го пакъ пѣснали.

Кои-то сѣ сѣобразаватъ на време-то отъ много бѣди изхлѣбватъ.

МАГАРѢ И ЛИСИЦА.

Магарѣ и лисица сѣ сѣдрѣжили и излѣзли на ловъ, тамо ги сѣнамѣрили лѣвъ. Лисица-та като видѣла не изхлѣжи опасностъ, дошла при лѣва и сѣ обрѣкла да мѣ предаде магарѣ-то, ако сѣ брече че ще остави неѣ. Лѣвъ-тъ сѣ обрѣклъ, и та повела магарѣ-то и го заманила да падне въ нѣкои-ж примкж лѣвъ-тъ като видѣлъ че магарѣ-то не може да побѣгне, улови първомъ лисицъ-тъ, и напokonъ магарѣ-то.

Кои-то навѣтѣватъ дрѣгары-тѣ сѣ много пѣтъ сѣ изхлѣбватъ и на себѣ сѣ навѣчатъ бѣдъ.

ЧЕЛОВѢКЪ И ПЕСОГЛАВЦЪ.

Нѣкой человекъ станжалъ пріѣтель сѣ единъ сатиръ и много пѣтъ сѣ слѣвало да

обѣдѣватъ за едно. Бѣдна зима като било много стѣдно, сатиръ-тъ пригледалъ че, челоуѣкъ-тъ дѣха съ уста на ржцѣ-тѣ си и го попиталъ зашто прави това? ржцѣ-тѣ си зотоплаамъ отъ стѣдоно-то рекълъ той. Олѣдъ мало на обѣдъ предложили горишъ гостехъ и челоуѣкъ-тъ и-ж дѣхалъ преди да хапне. Сатиръ-тъ пакъ го попиталъ, зашто прави това? за да истѣднѣе гостеа-та рекълъ. Но азъ отговорилъ сатиръ-тъ цѣхъ разбали-ж съ тебе пріѣтелство-то, кога-то ты отъ едни уста и топло и стѣдно изваждаши:

Трѣба да отѣкѣвамы отъ пріѣтелство-то на онѣзи коиъхъ расположеніе-то е не извѣстно.

Р Ы Б Я Р Ъ.

Нѣкой не опытинъ на риболовство рибаръ, взелъ свирѣжъ и мрежъ, отишелъ край моро-то сѣднѣлъ на нѣкой камъкъ, първомъ свирѣлъ, и сѣкалъ че ще да домами

рыбѣтѣ съ свирѣ-жъ. И като свирѣлъ доболно а не видѣлъ ништо сложилъ свирѣж-тъ, мѣтнѣлъ мрежъ-тъ и хватилъ много рыби. Като ги видѣлъ отъ мрежъ-тъ и ги видѣлъ че скачатъ рекълъ: клети гадини! кога-то ви свирѣхъ не играхте а кога-то престанехъ, скачате?

Кое-то станба кѣхъ време омжмрано станба.

Г О В Е Д Я Р Ъ.

Нѣкой говедаръ като пасалъ говеда-та изгѣбилъ едно теле, обиколилъ редомъ да го търси; и като не можѣлъ да го намѣри, помолилъ сѣ І-Опиторѣ и обрѣкѣлъ сѣ акомѣ покажи крадеца кой-то е зѣлъ теле-то, ще да мѣ принесе козле на жертва и така като обикалѣлъ една джевава, налѣтѣлъ на лѣвъ че адалъ телето. Тамо сплашѣнъ и растреперанъ вѣднѣлъ ржцѣ кѣмъ некого и рекълъ: О, І-Опитерѣ, обрѣкохъ сѣ козле на

жъртва, ако ми покажеш крадеца на теле-то сега-ти давамъ и теле-то ако ма изкавиш отъ неговъ-тъ ржцѣ.

Не търси злыа да не намѣришъ зло-то.

ВЛЪКЪ И БАБИЧКА.

Нѣкой гладенъ вълкъ осклааа да търси хранъ, като по дошелъ близо до една кщцъ, чѣлъ че плаче дате и една бабичка го мжмрала и дѣмала: мажкни или сега щѣда та дамъ на вълка. Вълка сѣкалъ че истина дѣма бабичка-та, и сѣдѣлъ много время. По нѣ кое время, чѣба пакъ бабичкж-тъ че мнѣва дѣте-то и дѣма ако доди вълкж-тъ щемъ да го уеіемъ. Да сѣ махнж отъ тѣка, рѣкалъ вълкж-тъ като чѣлъ това что-то въ тжзи кщцъ дрѣго дѣматъ а дрѣго правѣ-жтъ.

ЗМІА И ОРАЧЪ.

Нѣкоа зміа сѣ гнѣздала до кщцж-тъ на одного орача еднжъ подѣрдена отъ

дѣте-то мѣ ухѣпала и уморила го. Баца-та разѣдосанъ грабналъ крадж и отишелъ да барди като излезне зміа-та да ѣа уеіе. Та сѣ издала малко и той замахналъ, не ува-рилъ да ѣжѣдари, но ударилъ камъка надъ дѣпкж-тъ и го улюцилъ. Олѣдъ малко время, орачъ-тъ рекалъ че ѣ забравилъ зміа-та зѣлъ хлѣбъ и млѣко, и тѣрилъ до дѣпкж-тъ. Но зміа-та като посжскала продѣмала: отъ сега на тѣтакъ не може да бѣде междъ насъ вѣрностъ и прѣтелство, до гдѣто азъ гледатъ камъка улюценъ а ты на дѣте-то грѣба.

Не сѣ забравѣ зло кое-то ѣ оставило кѣлегъ.

ПЖТНИЦЫ И МВЧКА.

Двама прѣтели пжтивали заедно, на пжта гы срѣшнала една мѣчка, еднѣй прѣстигнѣла да сѣ възкачилъ на дѣрво дрѣгѣй като неможѣлъ да уеіегне, легнѣлъ на зѣ-

мі-жтѣ и сѣ престоиралѣ на умрѣлѣ. И когато мечка-та го пыпала и дѣшила той си възпи-ралѣ дѣханіе-то, та го изминала (чтого каз-ватѣ че не аде мрѣтво). Като сѣ махнала мечка-та, слѣхалѣ той что былѣ на дѣрво-то, и попытал дѣрвѣа, какво ти пришепна на ухо-то мечка-та? пришепнѣ ми, рекѣлѣ той, отѣ сега на татакѣ да не ходѣ-ж сѣ таквиѣ приѣтели, които бѣгатѣ кога ви-дѣ-жтѣ опасность.

Искрени-тѣ приѣтели бѣ иждѣ сѣ поз-наватѣ.

ЛѢВЪ И МЫШКА.

ЛѢВЪ-тѣ спалѣ а по него минѣла мы-шка, той сѣ провѣдилѣ и мѣмралѣ много на мышка-та лѣвица-та мѣ сѣ пригмѣла че сѣ уплашилѣ отѣ еднѣ мышкѣ, не съмѣ сѣ по-воалѣ азѣ, кѣмице лѣсо, рокѣлѣ лѢВЪ-тѣ, отѣ една мышка, но мѣмра да не ма напра-ватѣ пѣть.

Отпѣждѣй малко-то дѣта не среѣа много-то.

ЛѢВЪ И МЫШКА.

Нѣкой лѢВЪ спалѣ и по него минѣла мышка; той сѣ развѣдилѣ и и-ж ѹловилѣ. Не ми стрѣвай сега ничто, сѣ примолѣла мыш-ка-та, сѣ време може за ти направи-ж нѣкое добро. ЛѢВЪ-тѣ сѣ засмѣлѣ и и-ж пѣстѣлѣ. Не слѣдѣ много време, слѣчило сѣ, лѣвицы-тѣ ѹловили лѢВЪ и го върѣали сѣ вѣже ѹ ед-но дѣрво. Като го чѣла мышка-та че пѣшка, дошла, пригмѣла вѣже-то и мѣ рекѣла: ты сѣ засмѣ кога-то ма пѣсти и не сѣ надѣ-ваше да ти заплатѣ-ж добро-то, виждѣ сега че и мышкѣ-тѣ-могѣтѣ да прави-жтѣ добро.

Благоразѣмни-тѣ чѣловѣцы, ако и бѣдни да бѣдѣтѣ могѣтѣ на време да полѣзѣватѣ и силены-тѣ.

ПѢТВАНЬ И ЯДМЯЗЬ.

Лыцѣмъ въ смета безцѣнѣ алмазѣ,
И гладный пѣтаю съ хавтекала,
Поклябналъ го, и въ този часѣ
Адогала съ, и рекъла:

Бжди ты лѣскавъ колко щешъ,
Зачто ми си? не съ адеши.

Мнозина цѣни-жтъ учение-то както пѣ-
тель-тъ алмаза.

ЩОРВЦЪ И МРЯВІИ.

Щорецъ съ молилъ на мрави-ж-тъ
Да го нахрани, че отъ гладость тлѣй.

— Что прави лѣтось ти? — пѣхъ ихъ нибѣ-тъ

— Иди сега играй пжкъ и говѣй.

Момче-та работете на младость,

Да не говѣйте на старость.

БЯБИ.

Без-ужеа бака орѣхъ опекала,
Поглозгала го съсъ уста

Не мѣ познала сладость-тъ,
Одѣдъ тѣй исплюла го и рекла:
Зачто ми ѣ този плодъ
Оамо кора безъ родъ.

Тжпозмни-тъ така мжмратъ на учение-то.

ВОДВНИЧАРЬ.

Чѣвахъ негдѣ, че единъ воденичарь
Оъ сына си, закарвалъ мѣле на пазарь,
Да не испѣсталѣ доръ да стигнѣтъ тамо,
Отвързали и дигнали го тѣ на рамо.

Вы сте лѣди, рекъла имъ единъ орачъ,
Не личи отъ вази кой велелюжъ водачъ.
Воденичарь-тъ, като чѣ това, преехъра,
Да нь мѣ кахъватъ лѣдъ, магаре-то отвърза,
На гзрѣа мѣ сына си покачи,
И слѣдъ него пѣшомъ съ закрачи.

О момче! а слѣхъ ты долѣ, катъ си младъ,
Вижъ, не ти прилича Оійзнинъ бѣлокрадъ;
Таа работа е сынко много смѣшна,
Рече второй, тамъ на пжта гдѣтъ гисрѣшна.

Воденчарь-тъ, что да стори! Правда тѣхъ
Хора геваратъ, да са качъ азъ, ты слезъ.

Три моми минѣватъ и една-та быка:
Вижте, Вижте колко е прилика!
Тожи старецъ е прикаралъ всичкѣй си животъ
Пакъ той хъди, а синъ мѣ да са съмыква
съ ходъ!

— А върви си въ пѣта, гиздаво момиче!
Нека прави, дъще, кой какво обича.
Рече да не съ жасмѣхъ — като сватъ —
Тѣри сына си на кѣча отъ одъда.

На четвъртый дѣма: вижте, Господари,
Змѣ ли иматъ тѣхъ колко тѣй магари!
На пазаръ, дори го забеджтъ,
Кож-тъ мѣ само цѣтъ да продаджтъ.
Идъ е, рече дѣдо, като са разсърди,
Кой-то иска да не мѣмрѣтъ тѣхъ тѣрди;
Ама, хадъ да видимъ пакъ и тожи редъ...
Олежнѣ, и магаре-то пѣсти на напредъ.

Петый, катъ ги срѣшнѣ, что барвите? кажа,
Като имате магаре, тѣй ли мажа?

Никой не ще каже че е новъ способъ
Но, ще каже: вижъ магарешки подокъ!
Трѣба да... Но воденчарь-тъ го предвари:
— Мы смѣ трима, но самѣи съмъ азъ магари,
Что-то слѣшамъ кой какво-то ми карвори,
А не прави-жъ както мой умъ ми говори.

ОСВѢТЛИВО-ТО ЧЪРВЕЧѢ.

Пятникъ бѣхъ азъ въ чѣдо мѣсто
Преди, вчера, онзи день,
Олѣчи ми са видѣхъ нѣчто
И останѣхъ измѣнѣ.

Отгнѣхъ край еднѣ долчинѣ
Вечеръ кѣсно въ тѣмнинѣ
И намыслихъ да починѣ
На зеленѣ равнинѣ.
Нощъ бѣ асна, и прекрасно
Освѣтленѣ съ мѣсчинѣ;

Тамъ долгото сладкогласно
Чъркаше на выстринѣ.

Гледахъ какъ съ наредени
По неке-то ввредѣ звѣзди;
Дхънѣ отъ горы зелени
Вѣтрицѣ, и ма разхлади.

Славейченце гласовито
Самнининко въ ноцный часъ
На хатѣлно, въ клонце выто,
Пѣше съ сладкѣ гласъ.

Въ него смаанѣ и почвденѣ
Лхъ не склопихъ си ои,
Щѣлѣ ноцѣ стоахъ развѣденѣ
Да го слѣшамъ какъ църчи.

Мене като веселеше
Милинкѣй ноцный пѣвецъ,
Бхъхъ постелѣхъ сладко спеше
Мойхъ-тѣ спхтникъ и коменѣ.

Но внезапно, ахъ горкана!
Мѣсѣцъ асный са въ глѣжи

Въ пазвы-тѣ на Океана
Да се кжпи? изъ води.
Редомъ тъмно околѣ мене!
Но и въ тъмно ахъ пакъ
Слѣшахъ, сладко шѣмоленѣ
Какъ нхдаба водовлакъ.

Милый славей, съ сладкѣ пѣсенѣ,
Пакъ Бхъхъ сънь ме хадържѣ;
И Бхъхъ мѣсѣцѣ, глѣдѣ чѣдсенѣ,
Тхѣй стѣмненѣ ми до дражѣ.

Отрѣлаахъ поглѣдѣ не насытенѣ
Въ дрезгавѣ-тѣ тъмнинѣ,
Тхѣй като Бхъхъ люкопытенѣ
Видѣхъ нѣчто отъ странѣ. —

Что Бѣ? — червейче пхлхлибѣ
Вхъхъ преаснѣ свѣтлинѣ;
Като алмазъ Бѣ свѣталибѣ
Ихъ ноцнѣ-тѣ тъмнинѣ.

Орищо него дрѣги много
Тхѣй пхлхлиби гадове,

116
Карахъ са съ него строго,
Като клети врагове.

По нататакъ на близкавамъ
Да ги чѣи-жъ что гжлчѣтъ,
Чѣвамъ.... и са ѣдивавамъ
Дѣми-тѣ имъ какъ личѣтъ!

Чѣхъ ги тамо че са каратъ
И говорѣтъ съ нашый гласъ,
Като выкатъ са надварѣтъ:
„Ты си нищо, азъ съмъ азъ.“

Свѣтлый червей пакъ се хвали
Че какво-то свѣтъ горѣ; (свѣти)
Что-то дрѣги свѣтъ не-мали
Тѣй ги хѣли и кори.

„О вы чърви беззаконни!
Прости, долни, никакби!
Яко вы цѣте мильони,
Все сте тѣмни синца вы!

Язи грѣи-жъ въ тѣмнинѣ-тѣ
По земѣ-та какъ звѣзда:

117
Вы са крѣйте подъ трѣвѣ-тѣ
Отъ природѣ-г'отъ гнѣва.
Язи не цѣи вы свѣти-жъ вече
Както въ предны-тѣ ношѣ-ти,
Да не видѣте далече
Тѣ свѣтовни хѣкости.

Вестество ма'ождарило
Оъ хлатохарѣ свѣтаниѣ,
И да бѣдѣ, отрѣдило,
Царѣ на сичѣхъ тѣмнинѣ.
Църви, вы животни дрѣги!
Что сте дигнали глабѣ?
Вы не сте за пемперѣги;
тамо лежте подъ трѣвѣ.

Оички чърви не свѣлаби,
Наскѣрѣни до сърдѣ;
Чѣдахъ са мѣлаливи
Кой какво да мѣ рече:
Тѣхъ дрѣмѣ еѣ горчивѣ
Искатъ да си отмѣсти-жѣ;

Отъ сѣкѣда горделива,
 Моли-жъ, да са отарватъ.
 Той часъ слава пристига
 Гдѣ-то видѣ че лъци,
 Та си чърба задига.
 Безъ да слѣша че пици.
 Бѣдний червей не разсѣди
 Вакъ ще бѣде изгубенъ,
 И у слабейково гърло
 Безъ надежи погребенъ.
 Че е свѣтлостъ-тѣ опасна
 Яко кеше той знаилъ,
 Той бы мазкналъ и погасналъ,
 Я не бы са голѣмналъ.

МЖТНИ ДЪМИ.

Благолѣпіе — добра хѣбостъ, гиздавщина.
 Вѣтвичка — малко клонче, шѣржчка.

Гѣмно — токъ, харманъ гдѣ-то върхътъ
 Дій — Зевесъ, I-Опитеръ, когъ баснословный,
 Сынъ Сатѣрновъ и Рениъ
 Звѣдъ — дѣваръ, каменъ градежъ.
 Злокозненно — съ зла омыслъ, зюнь.
 Извиненіе — оправка, дѣрѣтмакъ
 Изобиленъ — колъ
 Излишно — хіаде
 Изобличаватъ — искаратъ на бѣанъ
 Коварный — зюнжѣа, дѣго мысли, дѣго
 дѣма, шійретинъ.
 Корыстъ — океръ, плачка, келипиръ.
 Кормчій — дюменжѣа на корабѣ-тѣ.
 Меркѣрій — ермисъ, ангель на баснословны-тѣ
 боговъ, I-Опитеровъ и Меинъ сынъ.
 Минерка — Я.Ф.ина, баснословна когина на
 Мждростъ-та, родена отъ I-Опитеровъ-
 тѣ главъ.
 Наклюдава — съпикасѣа пригледѣа.
 Нарочно — макѣсѣа.

Окѣздавайтѣ — отъ ѣздаж, гѣмъ
 Подражавамъ — правѣж както дръгнго.
 Спосокъ — тертипъ.
 Оредство — колайжъ
 Обмѣнка — обмѣнѣ, шопе, гѣженъ
 Триножникъ — столъ на три крака на кого-
 то стѣпвали Врачки-тѣ
 Астрѣкъ — карагѣй, дѣванъ.

Суровъ *дринъ* *Емѣкъ*
ЗАГЛАВІЕ.

—130—

Ягнѣ и вѣжъ	64	Гарбанъ	14
Ярапинъ	23	Глистѣ и лисыца	18
Бѣлаха	19	Градинаръ и кѣче	33
Бака и кокошка	52	Гостено-то кѣче	46
Бокръ	76	Говедарско дѣте	60
Болный и лѣкаръ	81	Гледачъ	79
Бака	110	Говедаръ	105
Врана и хмѣй	19	Диво магаре	26
Вѣжъ и магаре	30	Джеъ и трѣсть	28
Вранъ и лисыца	37	Дърбаръ и меркѣрѣй	82
Вжглѣцаръ и кѣлѣчъ	45	Вре и вѣжъ	14
Врана	50	Влень слѣпый	35
Вѣжъ и овца	50	Влень и лозѣ	36
Вѣжъ и овца	60	Вре	43
Вѣжъ и жералъ	92	Вленъ и лѣвъ	94
Вѣжъ и коза	100	Жѣки	12
Вѣжъ и каичка	106	Жѣки	32
Воденичаръ	111	Жена и слѣгнѣи	48

Жака и орелъ . . .	52	Лисыца и прѣчь . . .	8
Жина мжелоубна . . .	63	Львѣ и жака . . .	15
Жина и мжѣ . . .	96	Лисыца и охѣдана . . .	16
Зайцы-тѣ . . .	13	Лѣкарѣ и колный . . .	17
Зміа . . .	22	Ластовица и гарбанѣ . . .	21
Звѣздоокронцѣ . . .	38	Лисыца и львѣ . . .	24
Земледѣлецѣ и сы-		Лисыца и вепрѣ . . .	26
новы-тѣ мѣ . . .	73	Лисыца и шипка . . .	31
Зайцы и жаки . . .	87	Львѣ и мечка . . .	41
Земледѣлецѣ . . .	98	Лѣбѣдѣ . . .	45
Зміа и орачѣ . . .	106	Лисыцы . . .	51
Коварный . . .	11	Лисыца и крокоднѣ . . .	54
Кокошка и ласте-		Лисыца . . .	54
вица . . .	15	Лисыца . . .	55
Котка и мышки . . .	20	Лѣкарѣ и бакичка . . .	74
Котка . . .	23	Львѣ, магарѣ и ли-	
Крѣтѣ . . .	27	сыца . . .	79
Крадцы . . .	29	Лѣжцы . . .	90
Лонѣ и магарѣ . . .	47	Львѣ и вѣзкѣ . . .	95
Кѣче и готварѣ . . .	76	Львѣ и мышка . . .	108
Кѣче и вѣзкѣ . . .	77	Львѣ и мышка . . .	109
Кѣче и пѣтелѣ . . .	78	Магарѣ и лисыца . . .	25
Комарѣ и львѣ . . .	91	Магарѣ и вранѣ . . .	27
Косѣ . . .	97	Магарѣ и жаки . . .	31

Магарѣ-та . . .	39	Не възможный о-	
Момчѣта и готварѣ . . .	40	вѣзкѣ . . .	65
Мравѣи и гѣлѣкѣ . . .	42	Непрѣдѣли . . .	72
Мышка . . .	43	Орелѣ и лисыца . . .	5
Мечка и лисыца . . .	44	Орелѣ и жѣкѣ . . .	6
Мышки . . .	48	От кѣче ѣхѣпанны . . .	12
Магарѣ . . .	58	Овчарѣ . . .	40
Мѣха и кнѣолѣ . . .	58	Овцы и кѣче . . .	49
Мѣха на кола . . .	59	Овчарѣ и вѣзкѣ . . .	51
Мѣха и волѣ . . .	59	Овчарѣ и морѣ . . .	84
Магарѣ и славы . . .	61	Оси и ерѣкы . . .	86
Мѣха и пчѣла . . .	67	Порѣ и пѣтелѣ . . .	9
Магарѣ . . .	68	Пѣтлѣ и ерѣкы . . .	10
Мышка . . .	68	Пѣтлѣ . . .	17
Мѣхи . . .	69	Павѣи и врана . . .	18
Майка и сыны . . .	69	Пѣлѣкы . . .	29
Магарѣ и градинарѣ . . .	83	Птицо-ловѣ и чѣх-	
Малко-то рогащенѣ . . .	86	вѣрѣнга . . .	33
Магарѣ и конѣ . . .	88	Пѣтлѣ . . .	34
Магарѣ и львѣ . . .	93	Пѣтлѣ . . .	36
Маймѣи и дѣлфинѣ . . .	99	Пѣхѣлѣ . . .	56
Мравѣи . . .	101	Пѣлѣкы . . .	
Магарѣ . . .	103	Пѣлѣкы . . .	66

Потопаніе на два- ма братіа . . .	71	Отарецъ . . .	62
Прилѣпъ, шипка и патица . . .	80	Влахице и мѣсѣцъ	63
Праскова и желязка	85	Вънъ разслабдъный	70
Патки и жерави .	90	Отдѣпанинъ и кѣ-	
Пчеларъ . . .	98	че-та . . .	73
Прилѣпъ и котка	102	Врекролюкецъ .	89
Пѣтници и мечка	107	Ввинія и кѣчка .	94
Пѣтелъ и алмазъ	110	Вѣктибо-то чер-	
Ракъ и анѣща .	25	вейче . . .	113
Ракъ и майка мѣ	42	Три болобе . . .	44
Рыколобцы . . .	55	Чохварлига . . .	22
Рыколобцы . . .	65	Чавка и глѣжки	100
Рогачъ и шопаръ .	66	Человѣкъ и песо-	
Рыбаръ . . .	104	главѣцъ . . .	103
Свирицъ . . .	30	Шаранъ и дѣлфин	75
Селачанин пѣтник	57	Шорѣцъ и мравій	110
		Шорѣцъ и мравій	120
		Астрѣкъ и славей	53

ДЯВАТЬ ОА ДЯРЪ НА

Търновско-то сѣчилище	2
Пловдивско-то	2
Добчанско-то Г. К.	2
Плевнинско-то	2
Врачанско-то	2
Сивлиевско-то	1
Тревнинско то	5
Гакровско-то	2
Ванско-то	2

March 3 1881

Pyometra Enroler

Пров. 1957г.

1986

ПРС 13

